

Forsvar din ret til at foretage overvejelser, hvis du ønsker at forhindre verdenskrig

Den 9. august 2022 (EIRNS) – “Det globale NATO” gør sig store anstrengelser i sin kampagne for at kontrollere “fortællingen” på verdensplan. Ingen mening, der ikke er den officielle “fortælling”, er længere tilladt; der trues med handling mod dem, der vil overtræde disse ordrer. Dette er krigsforberedende foranstaltninger, advarede Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, i dag. De må overvindes.

Gennemgå følgende elementer af verdensbilledet:

Center for modvirkning af Desinformation i Ukraine, der er oprettet og ledet af NATO, USA, EU og Storbritannien, insisterer på, at mere end 70 fremtrædende forskere, militære officerer, politiske ledere og journalister fra mange lande rundt om i verden skal stilles for retten som “krigsforbrydere”, “russiske propagandister”. Deres forbrydelse? At foreslå dialog og en fredelig løsning på krigen mellem Ukraine og Rusland. Alligevel har ingen vestlige regeringer til dato protesteret. Rusland er “vores fjende”, og ingen har lov til at ytre noget andet.

Derefter flyver formand for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, til Taiwan i en åbenlys provokation, som udløste det tilsigtede resultat: forberedelser til en konflikt mellem USA og Kina. De herskende eliter i USA og Europa optrapper anti-Kina-propagandaen, samtidig med at de udsender undersøgelser og lovforslag om “afkobling” af de vestlige økonomier fra Kina. Afkoblingen fra Rusland har bragt økonomisk kaos til

mange dele af verden, Europa indbefattet, men dagens kaos og sparepolitik vil ligne en skovtur sammenlignet med konsekvenserne af en afkobling fra Kina. Det er en vanvittig politik, men Kina er "vores fjende", får vi at vide.

Embedsmænd fra USA's udenrigsministerium og det britiske udenrigsministerium fortsætter med at rejse rundt i verden og instruere nationerne i, at Rusland og Kina er trusler mod "det internationale system", og at alle nationer må stå sammen over for dem. Udenrigsminister Tony Blinken, der i øjeblikket er på en rundrejse til tre lande i Afrika for at overbringe dette budskab, havde mandag den frækhed, iført en from mine, at fortælle sine sydafrikanske værter, at de afrikanske nationer må gå sammen om at bryde med Rusland og Kina, fordi de ikke kan "tillade, at et stort land tyranniserer et mindre land, at det simpelthen invaderer det og tager dets territorium".

Vietnam? Afghanistan? Irak? Libyen? Syrien?

Nu har FBI gennemført en razzia uden fortilfælde i en tidligere amerikansk præsidents hjem, hvor hans papirer og pengeskab er blevet ransaget. Hvad er Donald Trumps forbrydelse, som forårsagede denne aktion? At han muligvis stiller op til præsidentvalget i 2024, og "kunne vinde!" Fire dage forinden offentliggjorde Londons The Guardian en indtrængende opfordring til justitsministeriet om, i hast at anklage og dømme Trump. "Målet skal være at tilvejebringe en domfældelse inden november 2024 og under alle omstændigheder senest den 20. januar 2025, hvor den næste præsidentperiode påbegyndes."

Dette er ikke et anliggende vedrørende Donald Trump. Dette er et budskab til amerikanerne om, at vores ret til at vælge egne kandidater og deltage i en åben valgdebat, betragtes som en hindring for Global NATO's hensigt om at etablere sig selv som en verdensregering via global krig. Det er det samme som den ukrainske sortliste; ingen andre meninger, ingen overvejelser, ingen søgen efter sandhed er tilladt.

Oprettelsen af denne "fascisme med et demokratisk ansigt" indledtes med sigtelsen, mediernes heksejagt, domfældelsen og fængslingen af den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche i 1980'erne. LaRouche lod sig ikke skræmme, men kæmpede for amerikanernes ret til at have en mening og til at foretage overvejelser. På den ekstraordinære todages-tribunal, der blev afholdt med ledere af den amerikanske borgerrettighedsbevægelse og andre i august 1995 om hans sag og adskillige andre, advarede LaRouche om, at der ikke kunne blive nogen retfærdighed og demokrati i USA, før der blev ryddet op i det permanente bureaukrati:

"Vi har et justitsministerium, der efter min vurdering er ude af kontrol, og hvor råddenskabene ikke så meget ligger i de udpegede, som i det permanente bureaukrati. Vi har en permanent sygdom i det permanente bureaukrati i en del af vores regering... Der er altid et agentur inden for Justitsministeriet, som arbejder på kontrakt, som en lejemor, når en person med de rigtige legitimationsoplysninger og adgangskoder kommer ind og siger: "Vi vil have fat i denne gruppe mennesker", eller "vi vil have fat i denne person"... Så længe vi ikke fjerner det rådne, permanente bureaukrati fra vores regeringssystem, som optræder som lejemor, der bruger retssystemets autoritet til at udøve likvideringer, er dette land ikke frit, og ingen i det er frie."

[https://larouchepub.com/eiw/public/1995/eirv22n40-19951006/eirv22n40-19951006_024-justice_department_misconduct_ai.pdf]

Det er det apparat, som nu bliver indsat mod alle amerikanere, og som Trump ikke formåede at sanere. Den mest effektive enkeltstående foranstaltning, han kunne have truffet som præsident for at afhjælpe dette onde, ville have været at frikende Lyndon LaRouche (i stedet for at benåde Steve Bannon), for at åbne sluserne for både at afvikle det fascistiske permanente bureaukrati i justitsministeriet og andre steder i regeringen, og vigtigst af alt for at fremme

overvejelser omkring LaRouches programmæssige politiske alternativer til den nuværende glidebane mod malthusiansk folkedrab og verdenskrig.

Nu er det tid til at anvende "LaRouche-kortet" til at bryde fremstormen mod krig! Det finansielle etablissement på Wall Street og i London har sat deres krigshunde i bevægelse mod Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttet, LaRouche-partiets kandidat Diane Sare, alle dem, der har sluttet sig til os for at drøfte disse spørgsmål på Schiller Instituttets konferencer, og alle uafhængige stemmer overhovedet, fordi de mere end noget andet frygter fornuftens og overvejelsens magt, som Lyndon LaRouche udløste med sit arbejde rundt om i verden.

Nancy Pelosi optræder som elefant i Taiwans porcelænsbutik

Den 8. august, 2022

Af Helga Zepp-LaRouche, leder i den tyske avis Neue Solidarität.

Hvis verden virkelig trængte til noget fuldstændigt unødvendigt, så var det Nancy Pelosi's besøg i Taiwan. Dermed er den akutte konfrontation mellem USA og Kina nu blevet føjet til den ekstremt farlige og eskalerende krise i Ukraine, og dynamikken i den geopolitiske konfrontation mellem de førende atommagter med henblik på en nuklear tredje verdenskrig er blevet yderligere optrappet. USA har dermed officielt begravet sin traktatfæstede tilslutning til ét-Kina-politikken, som også er bekræftet i FN's Generalforsamlings resolution 2758,

og har sendt et umiskendeligt signal til de kræfter i Taiwan, der arbejder for Taiwans løsrivelse.

Dermed overskred Pelosi bevidst en rød linje, som Kina har sat, fordi hun besøgte Taiwan, ikke blot som formand for det amerikanske Repræsentanternes Hus, men også i sin egenskab af den næstvigtigste person efter vicepræsidenten og dermed som repræsentant for den amerikanske regering. For Folkerepublikken Kina, som har lidt under en lang historie med imperiekrige og indtrængen i det 19. århundrede, som landet kalder "ydmygelsesnes århundrede", og som ligeledes har måttet afværge mange udenlandske destabiliseringer i det 20. århundrede, før det opnåede national suverænitet, krænker dette Kinas centrale interesser.

For at give læseren et groft overblik svarer det nogenlunde til, at den russiske premierminister Mishustin rejser til delstaten Sachsen for at opfordre delstatsregeringen dér til at erklære sig uafhængig af forbundsregeringen i Berlin.

Alligevel havde utallige officielle erklæringer fra den kinesiske regering og medierne længe advaret om, at forsøg på at støtte Taiwans uafhængighed gennem våbenleverancer og iøjnefaldende foranstaltninger som f.eks. åbning af en slags halvambassade i Washington ville bringe det langsigtede mål om fredelig genforening i fare og fremskynde en tvungen genforening.

Det er kun takket være den åbenbart grænseløse arrogance, der har været fremherskende i Vesten i et stykke tid, at alle advarsler fra Kina om, at landet med alle midler vil modsætte sig de amerikansk støttede forsøg på løsrivelse, blev ignoreret af Pelosi. Ingen burde have været overrasket over, at det kinesiske militær reagerede med manøvrer i seks zoner omkring Taiwan, nogle med skarp ammunition og affyring af missiler, som teoretisk set kunne have ramt mål i Taiwan. Som militærets hjemmeside rapporterede, omfattede disse manøvrer øvelser bl.a. blokadeøvelser, angreb på mål i Det Kinesiske

Hav og på taiwansk territorium, kontrol med luftrummet og troppernes kampdygtighed. Det var med andre ord en manøvre med henblik på en militær overtagelse af Taiwan.

Forudsat at der ikke sker yderligere provokationer, vil Kina ikke have travlt med at gennemføre disse manøvrer for alvor, da Kinas konventionelle militære overlegenhed er overvældende i betragtning af landets geografiske placering – USA er 11.000 km væk. Kina kan tillade sig at udvise enorm tålmodighed, fordi en fredelig genforening med Taiwan kun er et spørgsmål om tid.

Men da præsident Biden i begyndelsen af sin embedsperiode sendte stadig tydeligere signaler om støtte til Taiwans uafhængighed og til sidst meddelte, at USA ville forsvare Taiwan mod fastlandet efter en "invasion", dukkede der talrige artikler op i de kinesiske medier om, at militæret let ville kunne vinde en konfrontation med USA. Men Daniel Ellsberg, der afslørede Pentagonpapirerne, mindede om John Foster Dulles' planer om at bruge atomvåben i tilfælde af en militær konfrontation om Taiwan og henviste til Rand Corporation's undersøgelse om emnet med titlen "The Taiwan Strait Crisis – A Documented History" (Krisen i Taiwanstrædet – en dokumenteret historie). Ellsberg appellerede til nutidens potentielle whistleblowere om at rapportere om debatter i Pentagon om brugen af atomvåben.

Kinas beslutsomhed kommer også til udtryk i afbrydelsen af forskellige militære og diplomatiske forbindelser på det civile område. Der kommer ikke flere militære udvekslinger mellem militærpersoner, ikke flere konsultationer om maritim sikkerhed, ulovlige indvandrere, international organiseret kriminalitet og narkotikahandel eller klimaændringer. Kina er også begyndt at indføre sanktioner over for Taiwan, f.eks. mod eksport af sand, som Taiwan ikke kun har brug for til byggesektoren, men også til sin førende position på verdensplan inden for produktion af halvledere, dvs. chips af enhver art.

Et af de vigtigste aspekter af Pelosi's rejse var hendes stort set oversete møde med Mark Lui, formanden for Taiwan Semiconductor Manufacturing Corporation (TSMC), som kontrollerer 53 % af verdensmarkedet i form af kontrakter med virksomheder, der producerer chips i andre lande. Biden-administrationen har fra starten forsøgt at lokke TSMC til at investere i USA, bl.a. ved at hjælpe virksomheden med at købe jord i Arizona i 2021 for at bygge et anlæg der, som efter planen skal stå færdigt i 2024. Hvis der sker en genforening af Taiwan med fastlandet, vil disse planer blive skudt i søk i utide.

Den usaglige tyske udenrigsminister Annalena Baerbock kunne naturligvis ikke lade være med at tage den amerikanske regerings parti i konflikten og støtte Taiwan i tilfælde af en militær aktion, hvilket blev kraftigt afvist af det kinesiske udenrigsministerium. Den kinesiske ambassadør i Storbritannien, Zheng Zeguang, advarede om, at planlagte Taiwan-besøg af britiske parlamentsmedlemmer ville blive mødt med de samme foranstaltninger. Tyskland vil ikke få det bedre, hvis otte medlemmer af Forbundsdagens menneskerettighedsudvalg holder fast i deres planer om at besøge Taiwan i oktober. Den kinesiske ambassade i Berlin har nu advaret europæerne om at overveje, om de fortsat vil støtte "USA's farlige og provokerende handlinger" og "trække verden ind i en sump af konfrontationer".

Det er mildt sagt. Verden er ved at kaste sig ud i et kaos uden fortilfælde med trusler om massearbejdsløshed, forarmelse af store dele af samfundet, hyperinflationær ekspropriation af befolkningens opsparring, sociale konflikter af ufattelige proportioner, sult og fattigdom i verden, nye flygtningekatastrofer og krig, der kan blive til en atomkrig, hvor alt liv på jorden vil blive udslettet i en atomvinter.

Det er på høje tid, at en bred diskussion i befolkningen tvinger den såkaldte elite til at genoverveje de seneste årtiers mange forkerte beslutninger og ændre kurs i retning

mod det fælles bedste. Når selv den tidligere leder af sikkerhedskonferencen i München, Wolfgang Ischinger, kan tale om, at NATO også har begået alvorlige fejl, og at det afgørende syndefald var de ubegrænsede tilbud til Ukraine og Georgien i Bukarest i 2008 om at blive optaget i NATO, hvorfor kan man så ikke drage konsekvenserne heraf?

På konferencen den 9. april fremsatte Schiller Instituttet et omfattende forslag om, at vi har et presserende behov for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle landes interesser. Præsident Xi Jiping har fremlagt meget lignende idéer med sit globale udviklingsinitiativ og globale sikkerhedsinitiativ.

Sammen med Lyndon LaRouches forslag, der blev fremsat for mange år siden, om at erstatte det håbløst bankerotte transatlantiske finanssystem med et nyt Bretton Woods-system, der har som sit primære mål at overvinde fattigdommen på denne planet for alle mennesker, er dette programforslag, der kan overvinde krisen, og som mange nationer nu igen vender sig imod i traditionen fra den alliancefrie bevægelse. BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen, Den Eurasiske Økonomiske Union, ASEAN, OIC, AU og andre organisationer i det globale syd er alle i gang med at søge at realisere en ny retfærdig økonomisk verdensorden.

I stedet for at optræde som håndlangere for superbøllen og dermed muligvis bidrage til menneskehedens største katastrofe i et allerede håbløst forsøg på at inddæmme Rusland, Kina og de alliancefrie stater, bør tysk og europæisk politik igen huske på sine bedste traditioner og trække på vores videnskabelige og teknologiske fremskridt for at bidrage til at løse verdens gigantiske problemer.

Modige og selvtænkende mennesker må nu sætte sig op mod de budskaber, der er orkestreret af medierne og efterretningstjenesterne, og som sætter konfrontation på dagsordenen og lader som om, at selv atomkrig er noget, man

kan vænne sig til. Vi har brug for samarbejde i stedet for konfrontation, diplomati i stedet for sabelraslen, civiliseret omgang med hinanden og med andre nationer i stedet for trusler om, at vi ønsker at "ødelægge" dem.

Men frem for alt har vi brug for en vision om, hvordan menneskeheden skal udvikle sig. Vil vi være en barbarisk art eller en kreativ menneskehed, der udvikler de muligheder, der ligger i vores natur som fornuftsvæsener?

Hvis du hører til den sidstnævnte type, så slut dig til os.

Foto: Taiwan Presidential Office, CC BY 2.0, via Wikimedia Commons

Pelosi-rejsen til Taiwan: "Skaber en krudttønde ud af den blå luft"

Den 3. august (EIRNS) – Formand for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, forlod i dag Taiwan, mindre end 48 timer efter sin ankomst, og efterlod en strategisk ruin i sit kølvand i det altafgørende forhold mellem USA og Kina, ruiner, der kunne fremskynde verdens fremstormen mod atomkrig. Den russiske udenrigsminister Serge Lavrov indfangede den grelle virkelighed i sit svar på en journalists spørgsmål om USA's motiv bag Pelosis rejse:

"Det var trangen til at overbevise alle om deres risikofrihed og at agere i overensstemmelse hermed. 'Jeg gør, præcis hvad jeg vil', noget i den retning. Jeg kan næppe forestille mig nogen anden grund til at skabe en krudttønde ud af den blå

luft, på trods af at man vidste, hvad det ville betyde for Kina.”

Som reaktion på den åbenlyse fornærmelse af Ét Kina-politikken og landets suverænitet, som Pelosi-besøget repræsenterer, indledte det kinesiske militær omfattende militærøvelser med skarpladt skyts omkring Taiwan allerede inden Pelosi landede, og disse vil fortsætte til og med søndag den 7. august. Den kinesiske regering indledte også økonomiske sanktioner mod Taiwan, samtidig med at man gjorde det helt klart, at man ikke vil falde i fælden med en militær reaktion på Pelosi-rejsen, som kunne udnyttes som undskyldning for yderligere militær og økonomisk optrapning. Kina vil snarere fremskynde sine bestræbelser på at genforene Taiwan med fastlandet.

Men blot at undgå provokationer vil ikke være tilstrækkeligt for at standse stormløbet mod krig. Det amerikansk/britiske NATO-etablisement vil fortsætte med at stikke deres fælles tommelfinger i Kinas øje, ligesom de gjorde det med NATO's fremrykning mod Rusland, indtil Kina ikke har andet valg end at reagere. Det globale NATO vil derefter bruge dette svar til at retfærdiggøre en fuldstændig økonomisk krigsførelse og afkobling over for Kina – hvilket hele tiden har været deres planlagte politik – præcis som de har praktiseret overfor Rusland. Den økonomiske ødelæggelse, som den russiske sanktionspolitik har forårsaget i Europa og udviklingslandene, vil se ud som en hyggelig skovtur, sammenlignet med de globale konsekvenser af den tilsigtede økonomiske krigsførelse mod Kina.

Med Pelosis rejse er den taiwanske gambit nu helt klar og parat. Det er udset til at blive det næste Ukraine. Og når Kina er tvunget til at træffe foranstaltninger for at forsvare sin suverænitet, vil disse handlinger højlydt blive beskrevet som “uprovokerede og ubegrundede” i alverdens internationale medier. Forholdet mellem USA og Kina er nu på samme kurs som forholdet mellem USA og Rusland.

Medmindre man naturligvis først tager fat på det finansielle sammenbrud, der driver det vestlige etablissement i retning af krig med Rusland og Kina, ved at anvende Lyndon LaRouches politik for tvungen konkursbehandling af finanssystemet og indførelse af et nyt Bretton Woods i stedet – det politiske udfald, som det finansielle etablissement frygter mest.

Helga Zepp-LaRouche fremhævede i dag, at Schiller Instituttet har spillet en central rolle i den internationale kamp for disse foranstaltninger og for at standse fremdriften, mod krig og finansielt sammenbrud, og at det har haft tiltagende succes i bestræbelserne på at samle en sådan global alliance for en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur. Det er årsagen til, at Schiller Instituttet er blevet udsat for dødsensfarlige trusler fra London og USA's udenrigsministerium, som kanaliseres gennem Ukraines Center for Countering Disinformation (CCD), som har beskyldt Zepp-LaRouche og andre på deres 78-personers sortliste for "international terrorisme" og "krigsforbrydelser".

CCD og dets internationale sponsorer må undersøges og blottlægges fuldt ud, og deres fascistiske forsøg på gøre den politiske diskussion tavs skal nedkæmpes. Med henblik herpå må den fælles erklæring, der blev udsendt tidligere på ugen af den oprindelige gruppe på 25 prominente personer i "Response to the Ukrainian Blacklisting", have omfattende og udtalt offentlig støtte. LaRouche-bevægelsen udsender nu en erklæring i den anledning til underskrift, som lyder således:

"Jeg støtter fuldt ud den fælles erklæring ..., der er udsendt som en reaktion på det ukrainske Center for modvirkning af desinformation, som den 14. juli offentliggjorde en meddelelse, hvori 78 fremtrædende personer fra hele verden beskyldes for at være formodede fortalere for 'Russisk propaganda'. Dette er ikke kun en direkte sikkerhedstrussel mod de nævnte personer, men det er også en trussel mod ytringsfriheden og civiliserede drøftelser overalt i verden, blandt dem der søger løsninger på verdens kriser, som ikke er

i overensstemmelse med de dominerende `fortællinger'. Derfor opfordrer jeg den lovgivende forsamling og andre folkevalgte repræsentanter for folket i mit land til at indlede en undersøgelse af disse trusler, og af dem der står bag disse."

Udvalgt billede, SAM LIM, Pexels

Det "nye Bretton Woods" er modgiften mod destruktion

Den 1. august 2022 (EIRNS) -I skrivende stund taler amerikanske medier og John Kirby, der er koordinator for strategisk kommunikation i Det Nationale Sikkerhedsråd, om sandsynligheden for, at formanden for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, der nu er i Singapore på det første stop på sin tur til Indo-Stillehavet, i denne uge vil gennemføre et besøg på Taiwan, der er tænkt som en torn i øjet på Kina. Det kan finde sted den 4. august eller tidligere.

Det er vanvittigt. Provokationen af Kina i forbindelse med Taiwan afspejler den slags farezone for en total krig, som vi nu befinder os i globalt på grund af den bevidste tilskyndelse til at skabe konfliktpunkter, lige fra NATO's globale tiltag mod Rusland til konfrontationer i det indiske Stillehavsområde. Hertil kommer det seneste brændpunkt på Balkan, hvor fjendskabet mellem Kosovo og Serbien bevidst er blevet opildnet til et punkt, hvor der kunne opstå et sammenstød på grund af "problemer", som f.eks. at Kosovos politi kræver, at de lokale serbere skal udstyres med nye rejsedokumenter.

Årsagen til den bevidste tilskyndelse til spændinger og konflikter er, at det "vestlige" finansielle system, der er

centreret i City of London/Wall Street, er ved at gå i opløsning. Hvis vi ikke får USA og Europa ind på et nyt spor, i retning af et nyt system, bliver krigsfaren kun forstærket. Hvis faren er vedvarende, vil resultatet blive direkte atomar udslettelse eller sammenbrud i et frygteligt kaos, og derefter atomar udslettelse, som muligvis vil blive forsinket, men som helt sikkert vil ske.

Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche, drøftede denne dynamik i dag og understregede, at "Det nye Bretton Woods er modgiften". Hun noterede sig flere vigtige "gode tiltag", men medmindre vi får dette gennembrud i det transatlantiske samarbejde, kan de gode tiltag ikke blive realiseret.

En positiv meddelelse i dag er, at det første kornskib har forladt Odessa i Ukraine tidligt i morges med kurs mod Istanbul, hvor det vil blive inspiceret og derefter fortsætte til Tripoli i Libanon i henhold til det nye "Sortehavsinitiativ for Korn", som FN, Ukraine, Rusland og Tyrkiet har indgået den 22. juli. {Razoni} transporterer majs, og der er 16 andre skibe i kø for at indskibes. Rusland har sørget for sikker passage.

I Centralasien er der ved at komme konkrete detaljer frem om jernbane- og motorvejsprojekter for regionen, især forbindelsen fra Kina gennem Kirgisistan og ind i Usbekistan. Meget betydningsfulde er de infrastrukturplaner for Afghanistan, der blev annonceret i erklæringen fra Usbekistan, efter at landet var vært for det multinationale møde om Afghanistan, der blev afholdt i Tasjkent den 26.-27. juli. Især blev den transafghanske jernbanekorridor og el-korridoren mellem grænseregionerne drøftet.

Det er alt sammen gode ting, men det afgørende er at tvinge ideen om det nye Bretton Woods- system igennem og samarbejdet om at få det til at fungere. I dette år, 100-året for den økonomiske statsmand Lyndon H. LaRouche Jr., er det at mindes

hans historiske liv ved at studere og gennemføre hans metoder og politik det samme som at kæmpe for at få det nye system realiseret.

Kampen om dette er nu ude i offentligheden. Den ukrainske " fjendeliste" bestående af 78 personer, der fordømmes som propagandister for Rusland, og som blev udsendt den 14. juli af Kiev-regimets agenturer, der er tilknyttet London og det amerikanske udenrigsministerium, omfatter navnene på 30 personer, der har talt på de seneste politiske debatkonferencer i Schiller Instituttet. Af de personer, som hidtil er blevet kontaktet, underskriver næsten alle den fælles erklæring: "Femogtyve fremtrædende personer tager afstand fra, at Ukraine, USA og NATO anklager dem for at være Putin-agenter", som Schiller Instituttet har udsendt den 30. juli. Mange enkeltpersoner udsender også deres egne fordømmende erklæringer, i lighed med Helga Zepp-LaRouche.

Se blot på nogle få af de seneste titler på Schiller Instituttets konferencer, og man får en idé om den igangværende dialogproces, og hvor afslørende og ondskabsfuldt den sortliste fra Ukraine er, der forsøger at tilsmudse og stoppe denne proces og true de involverede personer og Schiller Instituttet. Se "Conferences" på Schiller Instituttets hjemmeside (<https://schillerinstitute.com/>)

18. juni: "Der kan ikke være nogen fred uden en konkursbehandling af det døende transatlantiske finanssystem".

26. maj: "Amerikanske og europæiske militær- og sikkerhedsekspertes advarer: Politikernes vanvid truer med atomkrig"

25. maj: "Vi har brug for en ny sikkerheds- og

udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke”.

9. april: “For at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer”

Den erfarne diplomat Chas Freeman udtalte om Ukraine-sortlisten i et interview med {EIR} og Schiller Instituttet i dag: “Det er et tegn på tidens udvikling. Hvis man ikke har et seriøst argument, må man ty til at tilsmudse dem, der er uenige med en. Det er afskyeligt. Det er en hån mod selve idéerne om ytringsfrihed, som er afgørende for det vestlige demokrati. Og det bør fordømmes.”

Vores bedste måde at imødegå smædelisten på er at fordoble vores indsats for det nye Bretton Woods-system.

Xi Jinping: “De, der leger med ilden, vil fortæres af den

Den 28. juli 2022 (EIRNS) – I dag talte præsident Joe Biden og præsident Xi Jinping sammen i over to timer, efter anmodning fra Biden, hvilket er en god ting i betragtning af verdens faretruende tilstand. I tilknytning til deres drøftelse af Taiwan og vestlig ageren, advarede præsident Xi, som det blev oversat i det kinesiske officielle referat: “De, der leger med ilden, vil fortæres af den.” Dette blev ikke nævnt i USA’s referat af samtalen, hvor det bevidst tvetydigt fremgik: “Med

hensyn til Taiwan understregede præsident Biden, at USA's politik ikke har ændret sig, og at USA er stærkt imod unilaterale bestræbelser på at ændre status quo eller underminere fred og stabilitet på tværs af Taiwan-strædet."

De geopolitiske brandstiftere leger faktisk med ilden. Der er endnu ikke fastsat nogen dato for et besøg i Taiwan af formanden for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, fra Bidens parti, hvilket ville være det første besøg siden 1997 af en formand for Repræsentanternes Hus, og under konfliktfyldte omstændigheder. De mest ekstreme anti-Kina-krigshøge, som f.eks. senator Tom Cotton (R-AK), slår på tromme for, at Pelosi skal tage af sted. Formanden for USA's stabschefer, general Mark Milley, lovede i Sydney Australien, beskyttelse, hvis en Pelosi-delegation tager til Taiwan. "Vi vil gøre, hvad der er nødvendigt for at garantere en sikker og forsvarlig afvikling af deres besøg." Den amerikanske flådesekretær Carlos del Toro, der i øjeblikket er i Filippinerne, tilføjede lignende trusler.

Fra Storbritannien fremkom rådet om ikke at vige tilbage for den nukleare mulighed. Den britiske nationale sikkerhedsrådgiver, Sir Stephen Lovegrove, anførte i denne uge på et forum i Center for Strategic and International Studies (CSIS), at Beijing opbygger sin kernevåbenkapacitet, og at der er fare for "fejlkalkulation" mellem Vesten og Kina, men at man må se dette i øjnene.

I modsætning hertil er der to modsatrettede elementer af historisk betydning, i skiftet væk fra dette vanvid og hen imod en ny økonomisk og sikkerhedsmæssig arkitektur for verden. For det første er det internationale diplomati for et nyt paradigme ved at blive stærkere og stærkere for hver dag, som det er set i Asien og Afrika i denne uge. I Tasjkent i dag mødes udenrigsministrene fra de otte nationer, der er medlemmer af Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) – Kina, Rusland, Indien, Pakistan, Usbekistan, Tadsjikistan, Kirgisistan, Kasakhstan, Tadsjikistan – om en række

anliggender, bl.a. som forberedelse til deres topmøde for statsoverhoveder den 15.-16. september. Drøftelserne omfatter opgørelser over snesevis af konkrete infrastrukturprojekter, som blev gransket på SCO-finansministrenes møde forud for topmødet i sidste uge. Der er også en række nye medlemslande, som befinder sig i forskellige faser af de forberedende procedurer for medlemskab. De med "observatørstatus": Hviderusland, Afghanistan, Iran og Mongoliet. Yderligere seks er i "dialog"-status.

Udenrigsministrene Wang Yi (Kina), Dr. S. Jaishankar (Indien) og Sergej Lavrov (Rusland) mødes bilateralt og med deres øvrige udenrigspolitiske partnere.

I Afrika har Lavrov netop afsluttet en rundrejse til fire lande (Egypten, Etiopien, Uganda og Republikken Congo) den 24.-27. juli, som sluttede i går med tilbundsgående briefinger til repræsentanter for de 55 lande, der er medlemmer af Den Afrikanske Union, og det akkrediterede diplomatiske korps i Addis Abeba. Rejsen indledtes den 24. juli med en briefing til repræsentanterne for Den Arabiske Liga, der består af 22 lande, hvoraf 10 befinder sig i Afrika. På disse møder på højt niveau, har Lavrov redegjort detaljeret for, hvad der førte til den særlige operation i Ukraine, og fremlagt en strategisk rapport om verdenssituationen.

Dernæst er der en omfattende, kraftfuld reaktion på muligheden for at afsløre og tilintetgøre hele den vestlige geopolitiske fortælling om, at Ukraine er et uskyldigt, demokratisk rent offer for Ruslands "uprovokerede aggression". Offentliggørelsen den 14. juli fra "Det ukrainske center for bekæmpelse af desinformation", der officielt er en del af Ukraines nationale sikkerheds- og forsvarsråd i Kiev, af en fjendeliste med 78 personer, udpeget til at blive udstødt som leverandører af russisk propaganda, er nu et springbræt til at afsløre sandheden om omfanget af hele den globale NATO-operation, der går tilbage til Maidan-kuppet i 2014 og endnu længere tilbage, som disse netværk har begået.

Personer på den ukrainske sortliste har allerede udsendt erklæringer, som afdækker dette, herunder Jan Øberg (Danmark) og Alessia Ruggeri (Italien). Øbergs erklæring, der blev udsendt i dag, har titlen: "Ukraine bagvasker folk rundt om i verden som en del af desinformationskrigen".

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Institutet, udsendte en respons den 27. juli, hvori hun fordømte hele operationen med "Ukraines fjendeliste".

Hun påpegede: "De første 30 [af de 78] var alle talere på konferencer i Schiller Institutet – som det [ukrainske center] beskylder for 'russisk propaganda'." Efter at have forklaret mere om centerets herkomst og den historiske sammenhæng, konkluderede Zepp-LaRouche: "At antage at en så bred vifte af talere alle er "Putin-agenter" og ikke kan tænke selv, kan kun forklares med en tro på konspirationsteorier eller som simpel vulgær propaganda, eller begge dele. Det centrale spørgsmål er, om de anførte talere fremfører synspunkter i overensstemmelse med sandheden."

Dette er det perfekte tidspunkt til at underskrive og cirkulere Schiller Institutets "Indkaldelse til et ad hoc-udvalg for et nyt Bretton Woods-system".

Udvalgt billede: Moein Moradi, Pexels

Gammel vin på gamle flasker

Den 27. juli (EIRNS) – Den igangværende alvorlige krise omkring forsyningen af russisk naturgas til Europa understreger selv for de mest tungnemme, at de gamle metoder simpelthen ikke længere fungerer. Mange i Europa anstrenger sig for at imødegå krisen; nogle forsøger endog at finde en ny

måde at gøre tingene på, men i det store og hele gør de det, mens de afviser at opgive de gamle aksiomer, der fik os ind i dette rod i første omgang – det hedengangne britiske system af frihandel og globalisering, som nu er i en decideret systemisk sammenbrudskrise.

Især i USA og Storbritannien er der dem, som insisterer på at hælde den gamle vin på de samme gamle flasker. Det russiske udenrigsministeriums talskvinde, Maria Zakharova, fangede situationens ironi i en kommentar i dag til radiostationen Sputnik: “Den isolation af Rusland, som Vesten har bekendtgjort, er blevet til Vestens selvisolering fra resten af verden... De sætter sig selv i en stadig mere tåbelig position og skubber sig selv dybere ind i en blindgyde”, understregede den russiske diplomat. “Og nu er de ikke i stand til at opfatte, at deres satsning begynder at gå mere og mere imod dem, for hver dag der går, hvilket påvirker den økonomiske og politiske situation, får regeringer til at falde, forårsager en dyb politisk krise og en brutal intern politisk splittelse i USA”, tilføjede hun.

Heri ligger også betydningen af den målliste, som den ukrainske regerings “Center for Countering Disinformation” har offentliggjort, en liste over 78 personer – hvoraf de første 30 alle var talere på konferencer i Schiller Institutet – som de beskylder for at fremme “russisk propaganda” fordi de opponerer mod NATO’s krigsaggression mod Rusland. Schiller Institutets stifter, Helga Zepp-LaRouche, har påpeget, at bag denne hitliste ligger briternes og deres amerikanske allieredes frygt for, at hele deres Ukraine-“fortælling” kan blive brudt, og dermed også deres stræben efter krig mod Rusland og Kina.

Som læsere af LaRouche-publikationerne er klar over, ligger løsningen skjult, til frit skue for alle. Sæt det gamle, fejlslagne system under konkursbehandling; afskriv tæt på 2 billioner dollars i spekulative finansielle væddemål; og organiser et nyt Bretton Woods-system til at yde rigelig, lavt

forrentet kredit til højteknologisk international infrastruktur og andre udviklingsprojekter, som vil danne grundlag for et ægte win-win-samarbejde mellem forskellige kulturer og civilisationer. Som Lyndon LaRouche forklarede i en tale den 25. februar 2000 til peruvianske revisorer:

“Det, vi bliver nødt til at gøre, er i det væsentlige at genoplive Bretton Woods-systemet fra før 1971 eller 1966 på globalt plan. Og jeg vil foreslå, at der er en række ændringer, der skal indarbejdes i det. For det første skal vi genoptage de vellykkede erfaringer fra efterkrigstiden frem til 1971, fordi det udgør en dokumenteret præcedens for et anvendeligt system. At udvide systemet til at omfatte udviklingslandene på den måde, som vi undlod i efterkrigstiden, er en af de grundlæggende tilpasninger, der må foretages.

“Jeg har f.eks. insisteret på, at man ikke kan opbygge et funktionsdygtigt system, uden at inddrage stormagter såsom Kina og Indien som partnere i forvaltningen af det nye monetære system.”

Ligesom Kina og Indien, er Rusland også velvilligt indstillet over for den slags politik, som LaRouche udarbejdede, [især udvikling af deres videnskab, teknologi og forskning].

**Personer med relation til
LaRouche-bevægelsen “hædret”
på Ukraines sorte liste over**

“fortalere, der fremmer fortællinger, som er i overensstemmelse med russisk propaganda

Den 26. juli 2022 (EIRNS) – LaRouche-bevægelsens organisatorer og Schiller Instituttets konferencetalere udgør de første 30 medlemmer på listen over 78 “fortalere, der fremmer fortællinger, som er i overensstemmelse med russisk propaganda”, der er offentliggjort af Ukraines Center for Countering Disinformation, som en moderne McCarthyistisk sortliste.

Listen er blevet omfattende kommenteret på de sociale medier, i tv og i medier som UnHerd og Newsweek, selv om de fleste beretninger gør sig umage for at udelade at nævne Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, den anden person på listen!

“Center for Countering Disinformation” (navnet kræver anførelstegn), som blev dannet i marts 2021, offentliggjorde listen den 14. juli. Det er det første indlæg, der er blevet offentliggjort under hjemmesidens “rapport”-sektion, siden Ruslands iværksættelse af militær aktivitet i Ukraine den 24. februar.

Det lader til, at hele første del af listen er blevet udarbejdet ved at scanne listen over talere på Schiller Instituttets konferencer. Listen indledes med Graham Fuller, Helga Zepp-LaRouche, Jens Jørgen Nielsen, oberst. Richard Black, Ray McGovern, Jim Jatras, Harley Schlanger, Alain Corvez, Shakeel Ahmad Ramay, Wang Wen, Tony Magliano, Jay Naidoo, Chen Xiaohan, Alessia Ruggeri, ambassadør Raghavan (der var opført som taler til konferencen den 9. april, selv

om han faktisk ikke deltog), Saeed Naqvi, George Koo, Jacques Cheminade, Caleb Maupin, Jan Øberg, Li Xing, Ulf Sandmark, Gen. Leonardo Tricarico, Eric Denécé, Wolfgang Bittner, Sam Pitroda, Clifford Kiracofe, Diane Sare, Geoff Young, Mike Callicrate og Jason Ross – som alle enten er medlemmer af Schiller Instituttet eller har talt på de seneste af Schiller Institutrets konferencer, herunder fire talere fra den dansk-svenske videokonference den 25. maj 2022.

Andre prominente navne omfatter Clare Daly, Scott Ritter, Tulsi Gabbard, Jacques Baud, Jeffrey Sachs, Rand Paul, Douglas Macgregor, Lula da Silva, Eric Zemmour, Marine Le Pen, Glenn Greenwald, John Mearsheimer og Kim Dotcom.

Den fulde liste findes på dette link:

<https://cpd.gov.ua/reports/спікери-які-просувають-співзвучні-ро/>

Omtale af Unherd:

<https://unherd.com/the-post/ukraine-government-issues-blacklist-of-russian-propagandists/>

Omtale af Newsweek:

<https://www.newsweek.com/tulsi-gabbard-rand-paul-placed-list-russian-propagandists-ukraine-1727831>

Helga

Zepp - LaRouche

i

interview om aftalen mellem Ukraine og Rusland om korntransporter i China Radio International

Den 25. juli 2022 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche blev i morges interviewet af China Radio Internationals World Today-program med værtinde Ge Anna om aftalen mellem Rusland og Ukraine om korntransporter i Sortehavet mellem Rusland, Tyrkiet, FN og Ukraine. (15:12 minutter her: <http://chinaplus.cri.cn/podcast/list/27>)

... Radiovært GE ANNA: Med os på nettet er Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Institutet, en tysk baseret politisk og økonomisk tænketank.

Fru Zepp-LaRouche, det fascinerende ved aftalen er, at aftalen ikke blev underskrevet direkte af de vigtigste relevante parter – Rusland og Ukraine – men at de underskrev særskilte parallelaftaler med Tyrkiet og De Forenede Nationer. Hvad mener du om årsagen til denne ordning?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det er klart, at vi på hele kloden står over for en hidtil uset fare for hungersnød i verden. FN talte om 1,7 milliarder mennesker, der er i fare for at dø af sult, så presset var enormt. Jeg mener, at FN og Tyrkiet spillede en meget vigtig rolle i baggrunden, ved at forhandle om denne sag i to måneder. Opråbet fra alle udviklingslandene, de fattigste af landene, støttede dette pres for at få denne aftale i stand.

GE: Generalsekretær Antonio Guterres roste kornaftalen som et "fyrtårn ved Sortehavet" ved underskrivelsesceremonien. Hvordan vil du vurdere betydningen af aftalen? Kan den betragtes som et skridt fremad mod en fredelig løsning på

krisen i Ukraine?

ZEPP-LAROUICHE: Det er naturligvis ekstremt vigtigt, fordi det også bekræfter, at man kan opnå diplomatiske løsninger med Rusland. Fordi samtlige høge i Vesten påstår, at man ikke kan forhandle med Rusland, at diplomati er udelukket. Så dette er et vidnesbyrd om, at det ikke er korrekt. Vi skal dog være yderst opmærksomme på, at høge i Vesten til stadighed vil benægte denne mulighed. Men heldigvis er stemningen i verden ved at ændre sig, for som man kunne se med afvisningen fra mange lande, som tilhører det der tidligere var Den alliancefri Bevægelse (NAM), nægtede de at tilslutte sig sanktionerne mod Rusland. Så vi oplever faktisk en helt anden dynamik i verden for tiden.

GE: Vi har set stigende bekymring over fødevarekrisen på verdensplan. I hvilket omfang ville den globale fødevarekrise kunne afværges, hvis denne aftale kunne gennemføres effektivt?

ZEPP-LAROUICHE: Det er et vigtigt skridt, men ikke mere end det, for der er behov for en meget større indsats. Vi skal opnå en reel fordobling af fødevareproduktionen på verdensplan for at løse problemet med sult i verden. EU og fødevarekartellerne forsøgte f.eks. stadig at få en enorm fortjeneste ud af denne krise. De burde ophæve de tåbelige restriktioner, f.eks. braklægning af landbrugsjord, 30 x 30-begrænsningen, hvor 20-30 % af landbrugsjorden skal være braklagt. Alle disse foranstaltninger bør ophæves, og samtlige landmænd skal have kredit, så de kan købe al den nødvendige gødning, alle de nødvendige pesticider og alle de fornødne maskiner. Det er tydeligt, at der lige nu foregår en eksistentiel kamp blandt landmændene, som frygter, at denne politik er i færd med at sætte dem ud af markedet for bestandigt. Det er derfor, at de hollandske landmænd demonstrerer, og det er derfor, at de hollandske landmænd får støtte fra de tyske landmænd og fra de italienske landmænd. Vi har altså en enorm krise i landbrugssektoren. Denne aftale er et vigtigt skridt, men der er behov for noget meget, meget

mere dramatisk i form af en holdningsændring – nemlig at skaffe fødevarer til alle mennesker på denne planet...

GE: Med en sådan udvikling er det ikke svært at bemærke, at der stadig er nogle vanskeligheder med at gennemføre denne aftale i praksis. Hvad mener du, at de aktive påvirkninger af disse bevægelser er, ikke kun fra russisk side, men også som du nævnte fra amerikansk side? Kan du venligst fortælle os mere om de største vanskeligheder, som aftalen udgør?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at aftalen er én ting, som er udmærket, og den bør understøttes og udvides. Men det større perspektiv er, at den geopolitiske konfrontation, hvor Vesten forsøger at svække Rusland, som Baerbock, den tyske udenrigsminister, udtrykte det, de ønsker at "ruinere Rusland"; og USA's forsvarsminister Austin sagde, at de ønsker at "svække" Rusland, dybest set at tilintetgøre landet. Så længe denne politik eksisterer, vil man støde på flere vanskeligheder.

Det er derfor, jeg har opfordret til at ophæve samtlige sanktioner, ikke kun mod Rusland, men også mod Iran, Cuba, Venezuela, Syrien og Yemen. Fordi sanktioner, under forhold med global sult, en global pandemi og den nuværende tilstand, dræber civile mennesker. Det rammer altid de almindelige mennesker, fordi formålet med sanktioner er at få folk til at blive så oprørte over deres regeringer, at de foranlediger et regimeskifte. Sanktioner er umoralske, og kun de sanktioner, der er godkendt af FN's Sikkerhedsråd, er legitime, og alle andre sanktioner bør forkastes.

Mere grundlæggende mener jeg, at vi har brug for et nyt paradigme, præcis det, som præsident Xi Jinping har opfordret til med det Globale Udviklingsinitiativ, kombineret med et Globalt Sikkerhedsinitiativ. Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle de enkelte landes interesser på planeten. Indtil vi opnår en sådan grundlæggende ændring, vil det blive meget vanskeligt for

os. Så alle mennesker af god vilje bør arbejde sammen for at nå frem til dette nye paradigme.

GE: Et andet perspektiv, der er værd at nævne, er, at vi har set, at Tyrkiet har været en vigtig del af denne aftale under forhandlingerne mellem Rusland og Ukraine. Ifølge aftalen vil der også straks blive oprettet et fælles koordinationscenter i Istanbul, den største by i landet, og det vil omfatte repræsentanter fra de tre hovedparter. Så hvad er din vurdering af Tyrkiets rolle i denne aftale og af krisen?

ZEPP-LAROUICHE: Det er yderst interessant, for Tyrkiet er trods alt medlem af NATO, men de indgår også disse aftaler med Iran og Rusland, og derfor kan Tyrkiets mæglingsrolle blive en rollemodel for løsning af alle slags problemer. Jeg mener, at det ville være meget gavnligt, hvis flere NATO-lande fulgte Tyrkiets eksempel. Som bekendt er der slet ikke enighed i NATO, og der er heller ikke enighed i EU, fordi ikke alle er enige i sanktionspolitikken over for Rusland. Størstedelen af verden tilslutter sig den ikke. Indonesien, Indien, Nigeria, Argentina, Brasilien – alle disse lande er ikke enige, og det har en meget god grund, for mange af disse lande har indset, at hovedårsagen for krisen i Ukraine ikke er Rusland, men at det skyldes NATO's fortsatte politik for udvidelse mod øst. Det skal erkendes og indrømmes, og så kan man få en løsning.

Yemens premierminister støtter Schiller Instituttets opfordring

til et nyt internationalt Bretton Woods-kreditsystem

Premierministeren for Yemens nationale befrielsesregering i Sanaa, Abdel-Aziz Saleh Bin Habtour, mødtes lørdag med Fouad Al-ghaffari, formand for BRICS Ungdom i Yemen, på førstnævntes kontor. På dette møde gav premierminister Habtour udtryk for sin støtte til Schiller Instituttets opfordring til at nedsætte et ad hoc-udvalg for et nyt internationalt Bretton Woods-system. Han udtrykte også sin glæde over at være blandt underskriverne af denne opfordring.

Disse oplysninger blev overbragt af Al-Ghaffari personligt til EIR.

I øvrigt blev mødet mellem Habtour og Al-Ghaffari offentligt annonceret af premierminister Habtours ministerkontor på Facebook. Den officielle tjeneste meddelte, at drøftelsen mellem Habtour og Al-Ghaffari handlede om den fremragende rolle, som BRICS Ungdom indtager i Yemen for at informere og opbygge vidensgrundlaget for BRICS-gruppens betydning i verdensøkonomien og det politiske liv. Habtour indvilligede i at være vært for og sponsorere den anden BRICS-dag i Yemen den 23. november, i anledning af den første BRICS-dag, som formanden for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, den franske politiske leder Jacques Cheminade og andre medlemmer af Schiller Instituttet og LaRouche-Organisationen, først og fremmest den afdøde Marsha Mallouk, talte til.

På mødet blev det ligeledes drøftet, hvor vigtigt det er at styrke de yemenitisk-kinesiske forbindelser og fremme det økonomiske samarbejde mellem de to nationer. På denne baggrund drøftede premierminister Habtour og Al-Ghaffari nødvendigheden af at sende et mødereferat til den kinesiske premierminister, Li Keqiang, idet Kina er den nuværende formand for BRIKS, om Yemens forhold til denne vigtige sammenslutning.

Premierminister Hattour erklærede endog, at hans kontor vil undersøge idéen om at opkalde en gade i hovedstaden Sanaa efter BRIKS. Drøftelserne anbefalede endvidere en undersøgelse af Kinas hvidbog om forbindelserne mellem Kina og den arabiske verden, der blev offentliggjort i januar 2016 forud for præsident Xi's besøg i Egypten og Saudi-Arabien. Hattour og Al-Ghaffari var også enige om vigtigheden af at fremme undervisningen i kinesisk sprog i Yemen, da dette vil have vigtige politiske og økonomiske betydninger for fremtiden.

Udvalgt billede: Anthony Beck, Pexels

Vesten er ikke dømt til selvdestruktion

Den 23. juli 2022 (EIRNS) – De transatlantiske nationaløkonomiers hastigt kollapsende økonomier, får selv nogle af de mest underdanige nationer og ledere til at vågne op til det faktum, at tingene “begynder at falde fra hinanden”, som oberst Douglas Macgregor udtrykte det fredag aften. “Når mad, brændstof og medicin enten er for dyrt eller er en mangelvare, begynder tingene at falde fra hinanden”, sagde Macgregor på Fox News. “Denne regering har ingen løsninger. Den dårlige nyhed er, at de sandsynlige efterfølgere til denne amerikanske regering og regeringerne i Europa heller ikke har nogen løsninger. Disse problemer stikker dybt.”

Der er dog løsninger, og det er derfor, at den stadig mere undertrykkende regeringskontrol med information i den såkaldte “frie verden” nu afslører sig selv som totalitarisme – selve den ideologi, som USA og dets allierede så stolt og heroisk

besejrede under Anden Verdenskrig. Amerikanerne og europæerne er hurtigt ved at vågne op til faren i deres egne lande, som er forbundet med økonomisk opløsning og politistatslig undertrykkelse. USA's og Storbritanniens tyranniske politik i form af de kriminelle og folkemorderiske "endeløse krige" mod nationer, der ikke var og ikke er nogen trussel mod nogen, de politistatsforanstaltninger, der blev indført efter 11. september og i stigende grad i dag under dække af "national sikkerhed", og den totale overtagelse af økonomien, uden for de valgte regerings hænder, af de private banksystemer i City of London og Wall Street, har skabt et monster, som vil gøre alt for at forhindre amerikanere og europæere i at agere på de løsninger, der ligger lige foran dem.

For at forstå denne proces med snigende totalitarisme i USA og Storbritannien kan man se udsendelsen fra Manhattan Project den 16. juli fra LaRouche-Organisationen, hvor Dr. Clifford Kiracofe og UK Column Editor Mike Robinson sammen med Dennis Speed og Mike Billington fra LaRouche-Organisationen, sporer fascismens opståen i det 20. århundrede og den systematiske nedtur i retning af den samme fascisme i USA og Storbritannien siden

2001.

<https://laroucheorganization.com/article/2022/07/16/manhattan-project-july-16-2022>

Denne censurproces er blevet brugt af det finansielle oligarki til at skjule Lyndon LaRouches "Fire Love" for amerikanerne og europæerne – den politik, som, hvis den var blevet gennemført i LaRouches levetid, ville have forhindrede den nuværende eksistentielle krise med atomkrig, pandemi, hungersnød og økonomisk sammenbrud, som hele menneskeheden konfronteres med i dag. En genindførelse af Glass/Steagall-loven, der sætter det fallerede vestlige finanssystem under konkursbehandling, i stedet for at trykke billioner af dollars for at holde det flydende, ville have muliggjort en tilbagevenden til USA's grundlæggeres kreditpolitik, hvor den statslige kredit blev rettet mod industri, infrastruktur, atom- og fusionskraft og

udforskning af rummet.

Men LaRouches idéer var ikke skjulte for andre stormagter. Sammen med sin kone, Helga Zepp-LaRouche, rejste Lyndon rundt i verden flere gange og præsenterede disse idéer for regeringer, videnskabsfolk, kunstnere og andre i utallige nationer i løbet af de sidste 50 år. Ruslands store videnskabsmænd tog godt imod hans indsigt. Sergei Glazyev, en af Ruslands førende økonomer, som præsenterede LaRouche for den russiske Duma i juni 2001 og studerede hans politik, arbejder nu sammen med kinesiske økonomer og andre om det nye globale finanssystem, der er nødvendigt i lyset af det dollarbaserede systems sammenbrud.

De samme ideer inspirerede Kina til at følge disse hamiltoniske foranstaltninger fra det "amerikanske system", hvilket har bidraget til historiens største økonomiske og sociale transformation fra fattigdom til stigende velstand og videnskabeligt lederskab. Helga Zepp-LaRouche er kendt som "Silk Road Lady" i Kina for sit arbejde siden 1990'erne, hvilket har bidraget til Kinas vækst, mens Kina samtidig er ved at bringe disse udviklingsidéer videre til resten af det Globale Syd gennem Bælte- og Vej-Initiativet, der er inspireret af ideen om Den Nye Silkevej.

Den vestlige verden behøver således ikke at være forpint af pessimisme som følge af det katastrofale sammenbrud af det dollarbaserede imperium i City of London og Wall Street. Der er store nationer rundt om i verden, som vil byde Vesten velkommen til at slutte sig til dem i en globalt set eksplosion af udvikling, i stedet for en eksplosion af atomvåben. LaRouche-Organisationen opfordrer patrioter fra alle nationer til at tilslutte sig Helga Zepp-LaRouches appel til at ophæve sanktionerne mod Rusland øjeblikkeligt! og Schiller Instituttets opfordring til at nedsætte en ad hoc-komité for et nyt Bretton Woods-system.

Dette er sandsynligvis det farligste øjeblik for menneskeheden

i hele historien. Det er netop derfor, at folk overalt er ved at smide deres vrangforestillinger væk og reflektere over deres ansvar over for menneskeheden. Vi må derfor se dette øjeblik som den største mulighed for at etablere et reelt nyt paradigme for menneskeheden, som tager hensyn til de fælles behov hos alle mennesker og nationer. Optimisme er smittende – vær opmærksom på det.

Sikring af retten til mad, brændstof, medicin – og udvikling

Den 21. juli (EIRNS) – Det er i tider som disse, hvor et imperialt system, som har hersket endog i århundreder, har drevet sig selv til dets uundgåelige opløsning, at menneskeheden ofte har fundet styrken til at hævde sig og skabe et nyt system, under hvilket befolkningerne og deres nationer kan blomstre. Alligevel nærer de fleste borgere i den vestlige verden i dag stadig alt for stor ærefrygt for den tilsyneladende “styrke” hos de magter, der er – eller var. Betragt nogle af dagens “nyheder”:

I dag måtte den italienske præsident Sergio Mattarella udskrive et valg i hast, da de globale finans kredse mislykkedes i deres sidste forsøg på at genindsætte deres håndlanger, Mario Draghi, som premierminister.

Samme dag bekendtgjorde Den Europæiske Centralbank en halv procents renteforhøjelse – og afsluttede otte års negative renter! Men af frygt for at denne beskedne åbning for

"pengeevandhanen", der har holdt euroen og de europæiske banker flydende, kunne medføre, at f.eks. Italiens gæld sprænges, meddelte ECB også et nyt program, der pompøst benævnes "instrumentet til beskyttelse af overførelser", hvor ECB vil gå ind og købe statsobligationer, der kan være ved at krakke. Et problem (blandt mange): de lande, der skal "hjælpes" under dette såkaldte instrument, skal opfylde ECB's knusende sparevilkår – de samme stramninger, som var en vigtig faktor i udløsningen af de sociale omvæltninger, der førte til Draghis fald i første omgang.

Ingen tror på, at dette kan bestå. De "magthavere, der var", har ikke kontrol, og derfor er betingelserne for en eurokrise til stede.

På samme måde breder den manglende regeringsførelse sig fra land til land, som stadig er fastlåst i Vestens monetaristiske system – det system, som Vladimir Putin kalder "Den Gyldne Milliard".

Tag tilfældet Panama. Dette lille land med 4,5 millioner indbyggere i Mellemamerika har været lukket ned i de sidste tre uger på grund af en national strejke blandt lærere, bygningsarbejdere, indfødte folk... alle. De strejkende kræver, at regeringen sænker priserne på tre ting – fødevarer, brændstof og medicin – og hæver lønningerne.

Lignende strejker blandt lastbilchauffører og landarbejdere er påbegyndt i Peru. Landbrugsoprøret i Europa, med de hollandske landmænd i spidsen, bliver ikke mindre.

Folk kan ikke leve under de betingelser, som finansmændene i London, Wall Street m.fl. har skabt, under den globale hyperinflation. De kræver deres ret til at leve – til mad, brændstof og medicin. Men regeringerne vil ikke være i stand til at sikre dem denne ret, medmindre de går sammen med andre nationer om at etablere et nyt internationalt system, hvor der udstedes kredit til udvikling af den fysiske økonomi og ikke

til spekulanter: det nye Bretton Woods-system, som Schiller Instituttet nu mobiliserer for.

Regeringer, der nægter at gøre dette, kan ligesom Mario "uanset-hvad-der-skal-til" Draghi, falde på halen. "Fødevarer, brændstof og medicin!" er ved at blive et samlet opråb overalt.

Et højlydt råb, der kræver en tilbagevenden til fremskridt og udvikling, vil hurtigt slutte sig til kravet om "mad, brændstof og medicin", efterhånden som folk i Vesten ser ud over deres relativt lille andel af planeten og opdager, at gigantiske nationer som Kina og Rusland har nægtet at lade sig knuse af "de magter, der var". Kina og Rusland overlever ikke blot, men mobiliserer deres befolkninger til at deltage i den slags store projekter, som USA engang var det fremragende forbillede for: udvikling af banebrydende teknologier, opførelse af store vandprojekter i tilfælde af tørke, rumfart, udnyttelse af atomet til fusionsenergi. De hjælper ikke blot deres befolkninger til at leve bedre i denne proces, men hjælper også fattigere lande i Afrika, Asien og Sydamerika med at deltage i denne udvikling...

Udvalgt billede: Masood Aslami, Pexels

**Hug den gordiske knude over:
Ophæv straks sanktioneerne mod**

Rusland!

Den 20. juli (EIRNS) – Europas nationer kastes hurtigt ud i økonomisk sammenbrud og socialt kaos, da de vanvittige sanktioner mod Rusland, dikteret fra London, har formået at slå tilbage mod de lande, der har iværksat dem.

– Den administrerende direktør for SKW, Tysklands største ammoniakproducent og en afgørende europæisk gødningsleverandør, advarede om, at hvis de russiske naturgasleverancer bliver afbrudt, “må vi stoppe [produktionen] øjeblikkeligt, fra 100 til nul”.

– Tysklands største stålproducent, ThyssenKrupp, og verdens største kemikalievirksomhed, BASF, har begge advaret om, at uden tilstrækkelige naturgasforsyninger kan deres fabrikker blive tvunget til driftsstop eller lukke helt ned, og de kan tilmed lide tekniske skader.

– Europas energiselskaber har påtaget sig en enorm gæld på 1,7 billioner dollars, en stigning på 50 % siden begyndelsen af 2020, og de bønfalder om statslige redningsaktioner for at undgå konkurs.

– Analytikere fra den schweiziske bank UBS forudser et “alvorligt fald i industriproduktionen” i Tyskland, hvilket vil udløse en “dyb recession”.

I går udsendte Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, en indtrængende opfordring: “Ophæv sanktionerne mod Rusland øjeblikkeligt!”, som indledtes:

Kun en tåbe kan ikke se det: Sanktionerne rettet mod Rusland skader kun Rusland marginalt, men de truer med at ødelægge afgørende industri- og landbrugsområder i Tyskland og hele Europa på permanent basis! Landmænd i adskillige lande rykker derfor på gaden med deres traktorer, støttet af taxi- og lastbilchauffører, fordi de ved, at vi meget snart heller ikke

har nok at spise i Europa. Vores opsparing bliver ædt op af inflationen, som også er blevet forværret af sanktioneerne. Sammenbruddet med socialt kaos er nært forestående! Og for udviklingslandene betyder sanktioneerne, at hundredvis af millioner af mennesker sulter!

<https://schillerinstitute.com/blog/2022/07/19/helga-zepp-larouche-lift-sanctions-against-russia-immediately/>

I dag udsendte den administrerende direktør for FN's Verdensfødevareprogram, David Beasley, en lignende advarsel: "Vi står over for en krise uden fortilfælde lige nu, og hvis vi ikke håndterer den strategisk og effektivt, vil der opstå massehungersnød, destabilisering af snesevis af nationer og masseudvandring."

Zepp-LaRouche insisterede i dag på, at enkeltpersoner og regeringer rundt om i verden må handle for at "hugge den gordiske knude over og stoppe sanktioneerne øjeblikkeligt". De er umoralske, de er ulovlige, de er en form for økonomisk krigsførelse, og de burde aldrig have fundet sted. Så kan seriøse fredsforhandlinger mellem Ukraine og Rusland påbegyndes."

I sin opfordring af 19. juli, som nu cirkulerer internationalt på flere sprog, argumenterede Zepp-LaRouche:

"Vores industri og landbrug er i fare for at blive uigenkaldeligt ødelagt, mens Rusland, Kina og de fleste af landene i det Globale Syd ikke har andet valg end at slå sig sammen og skabe et nyt finansielt, økonomisk og monetært system, som kan forsvare deres interesser. Dette nye system er ved at opstå, som udtrykkeligt udelukker spekulation og fremmer realøkonomi, vækst og fattigdomsbekæmpelse gennem investeringer i videnskabelige og teknologiske fremskridt."

USA og de europæiske nationer skal ophæve sanktioneerne, ændre deres nuværende selvmorderiske kurs og tilslutte sig dette fremvoksende nye system, et nyt Bretton Woods, der er bygget

op omkring den fysisk-økonomiske politik, som Lyndon LaRouche udarbejdede.

Vær opmærksom. I et essay fra den 29. november 2004, "Toward a Second Treaty of Westphalia: The Coming Eurasian World", advarede Lyndon LaRouche direkte om den kommende krise, som nu er over os:

"Faktisk er samtlige dele af verden i dag, i hvert fald på nuværende tidspunkt, datterselskaber af et enkelt globalt monetært-finansielt system, hvilket bl.a. betyder, at de relative priser på både reelle og fiktive handelsobjekter er en integreret, underordnet del af dette monetære, finansielle system. I tilfælde af en realisering af den for øjeblikket forestående generelle monetære-finansielle eksplosion, vil alle de forskellige elementer i et komplekst integreret verdenssystem, herunder de mest bemærkelsesværdige nationer i Asien, blive kastet ud i kaos på en måde, der minder mest om det 14. århundredes Europa i dets berygtede såkaldte Nye Mørke Tidsalder.

"Det, der forhindrer de fleste indenfor antageligt velinformerede finans- og regeringskredse i at erkende denne kendsgerning, er, at de hysterisk er grebet af den frygtelige illusion, at et krak af den type, der nu er på vej, simpelthen aldrig ville ske. Medmindre der foretages visse radikale ændringer af den type, som jeg foreslår, vil det krak, som de fleste i dag anser for utænkeligt, faktisk ske meget snart."
https://larouchepub.com/eiw/public/2004/eirv31n49-20041217/eirv31n49-20041217_004-toward_a_second_treaty_of_westph-lar.pdf

Udvalgt billede: Evgenia Kirpichnikova, Pexels

Hollandske Landmænd opfordrer til en international aktionsdag den 23. juli for videnskab, fødevarer og fremtiden

Den 18. juli 2022 (EIRNS) – De hollandske landmænd, som i de seneste uger har været på gaden med deres traktorer i protest mod "Green Resets", de grønne miljøtiltags uvidenskabelige afvikling af fødevareproduktionen, har opfordret til solidariske demonstrationer fra ligesindede rundt om i verden på lørdag den 23. juli. "The World Goes Dutch" er titlen på en af videoerne i forbindelse med opfordringen, som har temaet ikke-voldelig handling og fremviser uddrag af Martin Luther King Jr. og viser aktuelle protester fra landmænd, fiskere, lastbilchauffører og andre, såvel som tidligere scener fra begyndelsen af det 20. århundrede. Der har været afholdt flere landbrugsprotester denne sommer i Tyskland, Italien, Spanien, Polen, Canada og andre steder.

Denne udbredte selvaktivering er vidt åben for at fremme handling hen mod det nye system, der er nødvendigt som beskrevet i den erklæring/opfordring, som har cirkuleret siden juni om et "Ad hoc-udvalg for et nyt Bretton Woods-system".

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system

På andre formelle områder er der dyb modstand mod den grønne antividenskabelige økonomiske nedlukning og dens geopolitiske vanvid, der truer med atomkrig.

Dette blev tydeligt tilkendegivet på de sidste to ministermøder i Gruppen af 20, der førte til G20-topmødet for statsledere i november, som Indonesien var vært for. På G20-finansministrenes G20-møde den 15.-16. juli på Bali, planlagde den indonesiske finansminister, Sri Mulyani Indrawati, at drøfte finansielle spørgsmål i forbindelse med håndtering af kriserne i relation til fødevareforsyning, pandemier og fattigdom, men i stedet insisterede de amerikanske, canadiske og australske finansembedsmænd på at fokusere indsatsen imod Rusland. USA's finansminister, Janet Yellen, og den canadiske finansminister og vicepremierminister, Chrystia Freeland (ukrainsk oprindelse), krævede, at Rusland ikke skulle have adgang til G20-møderne. Som følge heraf blev der ikke afgivet nogen fælles G20-finansministererklæring. Men Indonesien og andre lande ville ikke give efter. Minister Mulyani udsendte sin egen formandserklæring, der fokuserede på fødevareresikkerhed og andre prioriterede problemer.

Schiller Instituttets leder Helga Zepp-LaRouche påpegede i dag, at de nuværende vestlige ledere, snarere end at arbejde på en politik for at afslutte hungersnøden og andre kriser, i stedet reagerer på alting med "et nyt skyde-skylden-på-spil".

Se blot på deres insisteren på sanktioner, sagde hun. Hvis de blev ophævet, kunne vi finde ud af at løse manglen på og problemerne med fødevarer, strøm, brændstof, vand, medicin, sundhedspleje og alt derudover.

Der er betydelige, konkrete skridt i retning af et nyt økonomisk system, der kan erstatte det destruktive London/Wall Street-system. Rusland er godt på vej til at etablere en ny prismetanisme, "National Oil Benchmark", der skal tjene til langsigtede kontrakter og handel, og som ikke er baseret på de velkendte priser "Brent Crude" eller "West Texas Intermediate Crude", der er udsat for voldsomme udsving som følge af spekulation. De tjener udelukkende til kortsigtede kontrakter og manipulation. Det forventes, at der vil blive oprettet en russisk oliehandelsplatform i oktober 2022, og den nye

russiske olie-prissætning vil blive taget i brug i marts 2023.

Disse nye russiske ordninger for olie er parallelle med de ordninger, der for nylig er blevet indført for hvedehandelen, hvor den russiske referencepris i rubler er blevet fastsat for hvede – det såkaldte NAMEX Wheat Index (National Mercantile Exchange) – baseret på prisen for et ton hvede til afsætning fra havnen i Novorossiysk ved Sortehavet. Det er slut med at være afhængig af prisen på Chicago Mercantile Exchange, der er berygtet for tusindvis af handler om dagen med "fiktive" tønder korn og andre råvarer, hvilket giver handlende og karteller enorme spilgevinst.

Kina har fremsat visse vigtige forslag vedrørende evnen til at bekæmpe hungersnød, samt bekæmpelse af COVID-19 og til at sikre en generel succes med bekæmpelse af fattigdommen. På G20-udenrigsministermødet den 7.-8. juli, hvor konfronterende angreb på Rusland var så ekstremt, at det ikke engang var formålstjenligt, at den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov, blev på Bali, og i betragtning af angrebene på Rusland fra USA og deres kumpaner, gav den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, en omfattende præsentation om fødevarer sikkerhed den 8. juli. Han meddelte, at Kina er parat til at stille et ekstra lager og knudepunkt med base i Kina til rådighed for Verdensfødevarerprogrammet (VFP), så FN's reaktion på akutte fødevarer behov og humanitære behov kan udvides. VFP har i øjeblikket seks lagercentre verden over og håndterer al logistik for FN, lige fra dets fly- og lastbilflåde til uddannelsesfaciliteter for personalet og levering af medicin og personale. Kinas tilbud vil i høj grad udvide VFP's kapacitet, og Kina foreslår yderligere konkrete foranstaltninger.

Zepp-LaRouches pointe om at sanktionerne skal ophæves, og at vi bør gå i gang med nye initiativer til at løse kriserne, blev understreget med en bemærkning fra Sri Lankas fungerende præsident, Ranil Wickremesinghe i et indisk tv-program om sult i dag. Han smed fløjlshandskerne i forbindelse med de vestlige

anti-russiske sanktioner. "Tror man, at sanktioner vil hjælpe? De vil kun trække priserne op. ... Lad os se på de sanktioner, der er blevet indført, og spørge os selv, om det er nødvendigt. Sanktionerne bringer ikke Rusland i knæ, men de vil tvinge resten af Den tredje Verden i knæ."

Midt i krigen er der en voksende bølge af klogskab

Den 15. juli 2022 (EIRNS) – Dette er en sommer med faldende regimer (Italien, Estland, Storbritannien, Sri Lanka) og øget modstand (international solidaritet blandt landbrugsledere i Spanien, Holland, Italien, Tyskland, Portugal og USA; de latinamerikanske og afrikanske nationers bevægelser i retning af Kina og væk fra dollaren). Mens krigen fortsætter med at sprede sig, gør bevidstheden om dens meningsløshed det ligeså. Som det var tilfældet med Østtysklands Erich Honecker i 1989, er de ansvarlige for at indføre despotiske retsstatsprincipper ofte de mest vildfarne i forhold til deres egen forestående, selvvalgte skæbne. Honecker manglede den sans for ironi, som uden videre kunne have gjort ham opmærksom på sandheden. I stedet udbrød hans skrøbelige, kriminelt indstillede sind, at Østtyskland ville fortsætte i "endnu 1.000 år", blot 30 dage før han ville blive anbragt på bagsædet af en politibil og kørt væk fra historiens scene. Den tjekkiske forfatter Vaclav Havel skrev om "de magtesløses magt", men "de almægtiges magtesløshed" i forhold til at forstå en ny, revolutionær idé, hvis tid er kommet, hvilket er en endnu vigtigere idé at begribe.

Ad hoc-komitéen for et nyt Bretton Woods, "Operation Ibn Sina", Verdenslandbroen og programmet for genopbygning og udvikling af Ukraine er idéer, som alle har fælles rod i økonomien og statsmanden Lyndon LaRouches (1922-2019) tænkning. Digteren Percy Shelley (1792-1822) fortæller os: "Digtere blev i tidligere verdensepoker, alt efter omstændighederne i den tidsalder og den nation, hvor de fremstod, benævnt lovgivere eller profeter: en digter omfatter og forener i bund og grund begge disse karakterer. For han betragter ikke blot intenst nutiden, som den er, og opdager de love, efter hvilke de nuværende ting bør indrettes, men han betragter også fremtiden i nutiden, og hans tanker er kimen til blomsten og frugten af den aktuelle tid." Dette var den "poetiske" kraft i LaRouches økonomiske prognosemetode, en metode, der, som det fremgår af hans bog *Earth's Next Fifty Years*, tillempede og videreudviklede ideer fra videnskabsmænd som den store Vladimir Vernadsky. LaRouches "tungtvejende begreber" er de eneste anskuelser, der naturligt passer til krisen på nuværende tidspunkt.

James Webb-rumteleskopet og dets første billeder, står ikke i et rimeligt forhold til den sølle verden, som er præget af nutidens politiske, militære og kulturelle vanetænkning. I princippet har Webb-teleskopet, ved at udvide det menneskelige sanseapparat med 13 milliarder lysår og mere, netop genforenet hele menneskeheden. Det er et Prometheus-instrument, der udvider ikke blot menneskehedens visioner, men også dennes formål. Ethvert barn i verden, der betragter disse billeder eller får fortalt om dem, har adgang til denne sandhed.

Det betyder også, at den russiske rådgiver Julia Zhdanovas rammende mistanke om, at nazisternes berygtede "Generalplan Ost"-politik dukker op igen midt i den "elskværdige" diskussion om krigen i Ukraine, i menneskehedens navn ikke blot må erkendes, men også besvares og afhjælpes. Zhdanova sagde: Dette er ikke første gang, at provokerende opfordringer til at reducere Ruslands befolkning, herunder Generalplan Ost,

kommer fra Europa.

Schiller Instituttets udkast til en plan for genopbygning og udvikling af Ukraine er ligesom Webb-teleskopet en "gentænkning", der er uforenelig med alle andre forslag på dagsordenen – og derfor præcis det der er allermost påkrævet og nødvendigt. Ingen tilslørede malthusiansk-fascistiske "slutløsninger" på det "russiske problem" kan tolereres, især ikke som potentielt udsprunget af Wall Streets sidste tids "American Liberty League". I stedet er det et centralt element i vores arbejde at "etablere Ukraine som et knudepunkt mellem den østlige og vestlige del af Eurasien", bl.a. ved at genetablere Ukraines fortræffelighed inden for videnskab ved at få adgang til Vladimir Vernadsky, opfinderen af videnskaben om biogeokemi, et videnskabeligt geni, der er af samme vigtighed for russerne, ukrainerne og den øvrige verden.

I et andet, men beslægtet tilfælde har den LaRouche-uafhængige Diane Sares vellykkede kvalificering til at stille op som uafhængig kandidat til det amerikanske senat i staten New York både afsløret det incestuøse samarbejde i toppen af den "politiske klasse" der, og samtidig indirekte fastslået hvordan og hvorfor svindel i virkeligheden regelmæssigt forekommer i amerikanske valg. Det er forudsigeligt, at de korrupte demokrater i denne stat, der handler præventivt, forsøger at bruge beviser for svindel (afsløret gennem Sare-kampagnens og andre uafhængige kandidaters indsats) mod deres republikanske guvernørkandidat, selv om den egentlige historie – at begge partier bevidst har deltaget i en principløs aftale for at forhindre uafhængige kandidater i nogensinde at opnå et embede i staten – snart vil blive afsløret.

I mellemtiden blev USA's byers sørgelige utilstrækkelighed, til rent faktisk at reagere i tilfælde af et termonukleært angreb, åbenbaret for et par dage siden, da en "Offentlig bekendtgørelse fra bystyret i New York City" anbefalede at "gå indendørs, blive i midten af bygningen, væk fra vinduerne og afvente yderligere instruktioner indenfor". Det viser sig, at

der ikke længere findes tal fra Forsvarsministeriet om, hvor mange ofre USA ville lide, hvis et termionukleart angreb fandt sted! National Security Archive offentliggjorde i går en ny informationsbog, som beretter om forsøg i 1960'erne på at "anslå", hvilke civile tab der ville være resultatet af en atomkrig. NSA-arkivforsker William Burr skriver: "En rapport fra 1964 til JFK anslog omkring 134 millioner amerikanske og 140 millioner sovjetiske dødsfald, som følge af en teoretisk atomudveksling mellem supermagterne." Det var ud af en amerikansk befolkning på 192 millioner. Ved ren fremskrivning, uden hensyntagen til et større tab af menneskeliv som følge af forbedringer i våben og præcision og et tilsvarende sammenbrud i den amerikanske infrastruktur, ville over 200 millioner amerikanere dø enten øjeblikkeligt eller næsten øjeblikkeligt.

Kun store idéer kan med held afværge store katastrofer i en tid som denne. Dette er en tid for digternes visioner, ikke bureaukraternes blindhed. Dette er tiden for visionerne i LaRouches Earth's Next Fifty Years, som må være retningsgivende for etableringen af den nye finansielle, sikkerhedsmæssige og udviklingsmæssige arkitektur, uden hvilken civilisationen og selve Jorden måske ikke har en chance for at bestå.

Billedet: NASA, ESA, CSA, and STScI

- NASA's James Webb Space Telescope reveals emerging stellar nurseries and individual stars in the Carina Nebula that were previously obscured
- Images of "Cosmic Cliffs" showcase Webb's cameras' capabilities to peer through cosmic dust, shedding new light on how stars form
- Objects in the earliest, rapid phases of star formation are difficult to capture, but Webb's extreme sensitivity, spatial resolution, and imaging capability can chronicle these elusive events

Draghi falder; hvem bliver den næste? Mere vigtigt: Hvad bliver det næste?

Den 14. juli 2022 (EIRNS) – Europas næstmest NATO-venlige statsoverhoved blev tvunget til at træde tilbage i torsdags, da hans regeringskoalition faldt fra hinanden på grund af befolkningens eksplosive vrede mod hans krigs- og sparepolitik. Italienerne gik i massevis på gaden og viftede med det nationale flag for at fejre Mario Draghis fald.

Draghi har aldrig været politiker, men blot en håndlanger, som gennem hele sin karriere har holdt sit løfte om at gøre "alt, hvad der skal til" for at forsvare den britiske krone og dens finansfolk. Denne generaldirektør for det italienske finansministerium, som solgte Italien i 1992 i forbindelse med Britannia-yacht-sammensværgelsen, denne spekulant fra Goldman Sachs, denne tidligere chef for Den Europæiske Centralbanks "kvantitative lempelser", der blev premierminister og håndhævede NATO's krig og sanktioner, er personificeringen af EU's "spekulanterne først!"-politik, som har ødelagt familier, industrier, landbrug og samfund i hele Europa i årtier.

Det er den samme politik, som City of London og Wall Street også har påtvunget USA.

Den tidligere russiske præsident Dmitry Medvedev vurderede Draghis tilbagetræden på passende vis. Han postede på sin Telegram-kanal en stribe billeder: Boris Johnson, Mario Draghi og en ukendt skygge med et spørgsmålstegn. https://t.me/medvedev_telegram/142

Mario Draghis politik er den samme EU-politik, som de

hollandske landmænd modsætter sig med beslutsomhed og kreativitet, idet de kører deres traktorer, prydet med bidende, humoristiske paroler, i lange kolonner ned ad motorvejene og ind i byerne, sprøjter gødning på politiets og politikernes hjem, når det er belejligt, blokerer fødevaredistributionscentre, og kræver at finansmændenes politik og enhver regering, der gennemfører den, smides ud. De tyske landmænd slutter sig nu til dem og ruller deres traktorer ud for at støtte dem. Det er nyt: fælles hollandsk-tyske protester mod EU's politik for "finanskapital før alt andet". Ligesom Draghis fald vil sådanne aktioner opmuntre andre i Europa – og snart nok også i USA.

På samme måde ses det forræderiske, imperialistisk USA, udformet af det "særlige forhold" mellem USA og Storbritannien, der er kendt som "britisk hjerne og amerikansk muskelkraft", ikke længere som den almægtige overherre på verdensplan. Indiens centralbank meddelte mandag, at international handel finansieret i rupees nu er tilladt. London-dollareren er ikke længere den førende.

Præsident Biden er i øjeblikket i Sydvestasien med den hensigt at vise, som han og hans rådgivere gentagne gange uden forlegenhed har sagt, , at USA stadig er magtfuldt, for at imødegå den voksende russiske og kinesiske tilstedeværelse i regionen. Amerikanske, kinesiske og regionale observatører er alle skeptiske over for udsigterne for hans angivelige hensigt om at sætte gang i dannelsen af en antiiransk "Mellemøst-NATO"-militær alliance mellem USA, Golfstaterne og Israel (med Saudi-Arabien, der indvilliger i at pumpe mere olie ud i processen) på lørdag.

Denne skiftende, nye globale virkelighed er skildret på forsiden af det seneste nummer af Harper's Magazine, det næstældste magasin i USA. Overskriften er: "The American Century Is Over". Det "amerikanske århundrede" var mantraet for den anglofile Wall Street-fraktion, der var dedikeret til det forræderiske "særlige forhold" mellem USA og

Storbritannien.

Kampen går nu ud på at afgøre, hvad der skal erstatte dette stinkende Wall Street-London-system.

Draghi er f.eks. ude; men vil han selv eller en ny "Draghi" komme tilbage som den næste italienske regering? Hvilken regering vil falde næste gang? Regeringen i Sri Lanka er faldet, og der er ingen synlig afløser. Hvilken regering kan fungere under de betingelser, hvor der er tale om et totalt økonomisk sammenbrud, hvor der ikke er noget brændstof, ingen medicin eller fødevarer til rådighed for befolkningen? Og hvor IMF kræver flere stramninger?

Spørgsmålet nu, mere end hvem der skal erstatte disse regeringer, er: Efter hvilke principper kan verdens suveræne nationer slutte sig sammen for at etablere et nyt system for internationale forbindelser, finansielle og økonomiske forhold, hvor samfund og mennesker kan trives?

Der tages skridt i retning af et nyt system, men indtil videre kun i små bidder. Rusland er ved at vise, at princippet om handel med varer mellem nationer på grundlag af langsigtede kontrakter til faste priser, hvorved det spekulative marked elimineres, fungerer til gensidig fordel for producent og forbruger. Kina tilskynder til, letter og koordinerer store regionale infrastrukturprojekter mellem nationer rundt om i verden omkring sit Bælte- og Vej-Initiativ.

Men disse skridt, hvor vigtige de end er, vil ikke sikre overlevelsen. Den kaskade af økonomisk sammenbrud i den transatlantiske region og store dele af udviklingssektoren skal stoppes. Freden vil udelukkende blive sikret med et helt nyt internationalt system, og den høje økonomiske vækst og de videnskabelige fremskridt, der er nødvendige for at udrydde det oligarkiske spekulationssystem og dets ødelæggelser, vil kun kunne opnås med et helt nyt internationalt system. Udformningen af de principper, der er nødvendige for, at et

sådant system kan fungere, var specialet for den amerikanske statsmand og fysiske økonom Lyndon LaRouche, som udarbejdede en række bøger om dette emne. Et sted at starte er at læse hans bemærkelsesværdige dokument fra 1975, "IDB: How the International Development Bank Will Work". De centrale principper i dette værk blev for nylig genudgivet i Executive Intelligence Review; vi anbefaler, at man studerer dem. https://larouchepub.com/lar/2022/4920-how_the_international_developm-lar.html

De principper, som LaRouche skitserede i dette dokument og i et væld af andre skrifter, er sammenfattet i de otte foranstaltninger, der er skitseret i den underskriftsindsamling, som Schiller Instituttet sender rundt internationalt: "Call for an Ad hoc Committee for a New Bretton Woods System". Udgangspunktet er det grundlæggende princip: "Vi må gøre mennesket til økonomiens højeste prioritet... Den nye økonomiske orden skal garantere de uomstøttelige rettigheder for alle mennesker på jorden."

Når paradigmer kolliderer, skal krigen overvindes med et nyt Bretton Woods

Den 5. juli 2022 (EIRNS) – Bevidstheden om det forfærdelige potentiale for en atomkrig, som kan medføre en afslutning på civilisationen, må anspore folk af god vilje til at tage fat på årsagerne til den nuværende krise, før det er for sent.

I en nylig artikel, der advarede om den frygtelige trussel,

satte den tyske general Harald Kujat (pensioneret) den russiske missiløvelse, der blev gennemført i sidste måned i Kaliningrad, med Iskander-missiler, der kan levere konventionelle eller nukleare spræghoveder, i kontekst. Med NATO's ekspansion og brugen af Ukraine (især Ukraine efter 2014) som en slags kølle mod Rusland..., er det klart for russiske tænkere, at målet ikke er at forsvare det højt besungne ukrainske "demokrati", men at tilintetgøre Rusland.

Forhandlingerne om at afslutte konflikten, blev afbrudt for flere måneder siden, idet Storbritannien og USA har gjort det klart for Zelenskij, at diplomati ikke er en valgmulighed. Zelenskij havde den 9. maj atter erklæret, at det var ukrainsk politik at generobre Krim. Ukraine har i de seneste dage gennemført angreb på byer i Rusland – angreb, der er udformet med henblik på at få et modtræk. Kujat's artikel indeholder en russisk vurdering af, at hvis konflikten blev nuklear, i Europa, ville USA afstå fra at bruge sine egne atomvåben og dermed efterlade Europa som offer. Øger dette sandsynligheden for anvendelsen af atomvåben?

Den uforsvarlige og farlige politik for at knuse Rusland og Kina må bringes til ophør, ellers kan den føre til civilisationens undergang, globalt set!

Vestens befolkning bliver ikke bedt om at acceptere højere priser på benzin og energi; vi bliver opfordret til at give vores støtte til ødelæggende krigsførelse – og vi må sige nej!

Inden for handel og økonomi er der allerede blevet anvendt et atomvåben – straffesanktioner, som er blevet pålagt Rusland, men som i virkeligheden har tjent til at straffe Europa, USA og verden som helhed. Verden har taget det til efterretning – dollarreserverne er ikke længere stabile, og indeståenderne i USA er ikke længere sikret. Og med de enorme mængder af seddeltrykning for at understøtte spekulationen, er dollarbaseret inflation uundgåelig.

Men dette finansielle atomvåben har fejlet, som Alexander Lasov påpeger i en artikel skrevet til Valdai Discussion Club. Et nyt økonomisk system er allerede ved at blive udformet.

Der skal føres – og vindes – en kamp inden for NATO-landene, for at afslutte sammenstødet mellem paradigmer, acceptere afslutningen på den unipolære verden, vende den menneskefjendtlige grønne politik og indlede det stærkt tiltrængte samarbejde, om at udrydde fattigdom globalt, herunder udvikling af sundhedsinfrastruktur i hver enkelt nation.

[BRICS-landene samlet set] kan ikke vinde denne kamp alene. Det er en sejr, som LaRouche-bevægelsen er kaldet til at vinde, som anført af Schiller Instituttets opfordring til et nyt Bretton Woods.

Underskriv og spred underskriftsindsamlingen [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system], del Schiller Instituttets arrangement [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/07/03/this-july-4-declare-for-a-new-bretton-woods/>] fra i søndags, og fremtving et opgør i dette historiske øjeblik, uden fortilfælde i vor tid.

Denne 4. juli: Kæmp for menneskehedens ukrænkelige rettigheder

Den 2. juli (EIRNS)-Diane Sare, den uafhængige LaRouche-kandidat fra staten New York til det amerikanske sæde i Senatet, der nu indehaves af Chuck Schumer, et af de mest onde

medlemmer (blandt mange) af den amerikanske kongres, har i sin erklæring på Uafhængighedsdagen den 4. juli påpeget, at "enhver ærlig patriot vil medgive, at vores elskede nation nu er udøvet af netop de handlinger af uretfærdigt barbari, som det Britiske Imperium havde pålagt de tretten oprindelige kolonier, og som vi kæmpede en krig for at befri os selv fra." Jeg opfordrer jer til at læse denne erklæring og gennemgå de barbariske handlinger fra kong George III af Storbritannien, som USA's grundlæggere har oplistet, og tænke over Dianas ord. (https://www.sareforsenate.com/july_4_2022_distribution?splash=1)

Den 24. november 1984, blev der på Schiller Instituttets tredje internationale konference, vedtaget en erklæring om menneskehedens ukrænkelige rettigheder, som blev underskrevet af over 1.500 borgere fra mere end 50 lande. [<https://schillerinstitute.com/inalienable-rights-man/>]

Erklæringen er baseret på den amerikanske Uafhængighedserklæring fra 1776 med kun få ændringer, der er indført for at tage hensyn til forskellige særlige træk ved den globale kamp, for menneskets frihed og værdighed i dag. Sandheden og den stærke indflydelse af dette dokument er langt mere indlysende i dag, hvor den transatlantiske økonomi, nu befinder sig i en tilstand af frit fald og hyperinflationært sammenbrud, som bevidst er blevet påtvunget både Europa og Nordamerika af de finansielle oligarker i City of London og Wall Street, med en indvirkning på udviklingslandene, der kun kan opfattes som malthusiansk folkedrab. Samtidig forbereder disse ledere, der er langt mere sindssyge end den ynkelige kong George III, en krig mod Rusland og Kina, hvis ledere, det skal bemærkes, har samlet langt størstedelen af verdens nationer og folk til at samarbejde om videnskabelig, økonomisk og kulturel udvikling, som det blev demonstreret ved BRIKS-Plus-arrangementerne den 24. juni i Beijing.

Tænk på disse ord fra Schiller Instituttets erklæring om menneskehedens ukrænkelige rettigheder. Den indeholder den

mest berømte sætning fra USA's uafhængighedserklæring, for hvilken USA selv har kæmpet gennem borgerkrig og civile stridigheder for at opretholde fuldt ud: "Vi anser disse sandheder for at være selvindlysende: at alle mennesker er skabt lige; at de af deres skaber er udstyret med visse ukrænkelige rettigheder; at blandt disse er liv, frihed og stræben efter lykke." Derefter anføres det, at når "en lang række af misbrug og overgreb ... viser, at det er hensigten at reducere dem under absolut herskervælde; det er deres ret, det er deres pligt, at forkaste en sådan regering og sørge for nye beskyttere af deres fremtidige sikkerhed."

"Regeringen", der er skyldig i sådanne "misbrug og overgreb" i dag, er ikke blot de suveræne stater – selv om staterne i den vestlige verden bestemt deler skylden og er medansvarlige – men snarere regeringen for det nu smuldrende globale finanssystem, der ikke kontrolleres af folkevalgte embedsmænd, men af cheferne for Bank of England, Federal Reserve Bank og herrerne i IMF og Verdensbanken, som så hensynsløst har forkastet Franklin Roosevelts oprindelige hensigt med disse institutioner: at gøre en ende på kolonialismen og omdanne de tidligere kolonier til moderne agroindustrielle nationer.

Schiller Instituttets erklæring om menneskehedens ukrænkelige rettigheder opregner disse misbrug af det finansielle imperium med centrum i City of London og Wall Street, ligesom den oprindelige erklæring mod kong George III. Blandt disse misbrug, som nu gælder såvel for USA og Europa som for udviklingslandene, er følgende:

"De har nægtet at give deres samtykke til vores udviklingsplaner, de mest sunde og nødvendige for almenvellet."

"De har forbudt deres banker at engagere sig i anliggender af umiddelbar og presserende betydning for os, og på lige vilkår."

“De har dikteret os handelsbetingelser og valutaforhold, som har afstået vores rettigheder som ligeværdige i verdenssamfundet, en for dem uvurderlig retttighed og kun formidabel for tyranner...”

“De har væltet legitime regeringer gentagne gange, fordi de med mandig fasthed har modsat sig deres indgreb i folkets rettigheder.”

“De har i lang tid og i mange tilfælde, efter sådanne omstyrtelser, nægtet at tillade andre reformerende kræfter at blive valgt i demokratisk form...;”

“De har hindret retfærdigheden ved at yde hjælp og bistand til udemokratiske kræfter, som de betragtede som deres ‘aktiver’...”

“For at have afbrudt vores samhandel med alle dele af verden; for at have pålagt os betingelser uden vores samtykke.”

Vi er nået til et tidspunkt i historien, hvor faren er så omfattende – ikke kun for atomkrig, men også for økonomiske forhold, hvor folk simpelthen ikke kan overleve – at et stigende antal mennesker endelig er villige til at kaste deres illusioner om, at “magthaverne” på en eller anden måde vil forhindre civilisationens opløsning, bort og begynde at lede efter løsninger på den globale krise. Faren er ikke for en enkelt nation, men for civilisationen som helhed – og løsningen, hvis suveræne nationer skal overleve, kan kun findes på niveauet for civilisationen som helhed – en grundlæggende sandhed, som Lyndon LaRouche længe har erkendt.

Med henblik herpå har Schiller Instituttet udsendt en underskriftsindsamling: Call for an Ad-Hoc Committee for a New Bretton Woods System, som du bør underskrive og udbrede. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system]

Søndag den 3. juli kl. 19.00 – dagen før 246-årsdagen for

USA's uafhængighedserklæring – vil Helga Zepp-LaRouche og Diane Sare tale til verden på Schiller Instituttets hjemmeside: “Denne 4. juli: Erklær et nyt Bretton Woods”.

[<https://schillerinstitute.com/blog/2022/06/28/this-july-4-declare-for-a-new-bretton-woods/>]

Et udbrud af fornuft på utænkkelige områder? Vind kampen for et nyt paradigme!

Den 28. juni 2022 (EIRNS) – Mellem den grundlæggende umulighed af en ukrainsk “sejr”, den smertefulde økonomiske ødelæggelse forårsaget af sammenbruddet af det fremherskende, transatlantiske finanssystem og økonomiske paradigme og demonstrationen af et muligt nyt paradigme, som senest blev fremvist på det nylige BRIKS-Plus-møde, er et gennembrud af fornuft muligt, og en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur for verden er en realitet!

Mens NATO samles til topmødet i Madrid, har CNN nødtvungent måttet indrømme, at private drøftelser i Det Hvide Hus bekræfter, hvor dårligt det faktisk går for NATO med krigen i Ukraine. Op til topmødet har den tyrkiske præsidents embedsværk fremsat en klar erklæring om, at mens nogle nationer søger at bruge Ukraine-konflikten som et middel til at svække og skade Rusland, har Tyrkiet søgt og tilstræber fortsat, at finde en forhandlingsløsning for at afslutte den militære operation.

Hvad vil fremtiden bringe?

Den pompøse NATO-chef Jens Stoltenberg erklærer, at Rusland og

Kina er trusler mod NATO's "værdier" og "retsstatsprincippet". Vanvittige love og kommercielle beslutninger er målrettet Kina i forbindelse med Xinjiang. Michelle Bachelet, FN's højkommisær for menneskerettigheder, blev angrebet – af institutioner, der græder krokodilletårer – for ikke at have fordømt Kina tilstrækkeligt efter sin rejse til den pågældende region. Hvorledes vil disse fromme menneskerettighedsforkæmpere reagere på hendes kommissions rapport om, at et årti med konflikt i Syrien har kostet næsten 307. 000 civile syrere livet?

Der er en grænse for hykleri, for et uddøende paradigmes magt, som kun består af pisk og ingen gulerod.

Der opstår et tidspunkt i menneskets liv, hvor store forandringer kan realiseres gennem en dedikeret indsats i det, der kan forekomme at være et øjeblik.

Lad os gøre nutiden til et sådant øjeblik, ved at samle verden om Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches initiativ for omgående at indkalde til en international krisekonference – et nyt Bretton Woods!

Li Xing, ph.d.: Kinesisk forslag til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur:

Xi Jinpings forslag fra april om en ny international sikkerhedsarkitektur, Bælte- og Vej-Initiativet og det Globale Udviklingsinitiativ

København, den 28 juni 2022. Li Xing, ph.d.: Kinesisk forslag til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur:

Xi Jinpings forslag fra april om en ny international sikkerhedsarkitektur, Bælte- og Vej-Initiativet og det Globale Udviklingsinitiativ.

Tale til Schiller Instituttets seminar i Danmark og Sverige, den 25. maj 2022: For en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke. NEJ til at afskaffe forsvarsforbeholdet. NEJ til Sverige og Finland i NATO

Ordstyrer Michelle Rasmussen: Næste taler er Li Xing, som er direktør for Forskningscentret for udvikling og internationale Forhold ved Aalborg Universitet i Danmark. Han har en ph.d. i dette emne. Li Xing er professor ved Institut for politik og Samfund og Det Samfundsvidenskabelige Fakultet og er desuden forfatter. Ordet er dit.

Li Xing: Først og fremmest vil jeg gerne takke dig, Michelle, og takke Schiller Instituttet i Danmark for at have inviteret mig til at deltage i dette seminar. Jeg har virkelig lært meget af de foregående taleres analyser, især af Helga, Jens Jørgen Nielsen og Jan Øberg. De er langt større eksperter i Ukraine-sagen end undertegnede. Jeg vil forsøge at give et perspektiv fra et kinesisk synspunkt. Jeg husker, at Jens

startede med at fortælle om det at blive ældre og om den historiske udvikling af hans erfaringer.

Det samme gælder for mit vedkommende. Da jeg kom til Danmark, var jeg 25 år gammel, og kan nu se håret blive gråt. På det tidspunkt, det var i firserne, var Kina i gang med økonomiske reformer, i den meget tidlige fase. Kina var meget fattigt, målt på alle områder, men i dag er Kina meget mere avanceret, meget mere udviklet og har opnået stor succes på alle niveauer. På sin vis har tingene ændret sig.

På det tidspunkt, for 40 år siden, var der ingen, der betragtede Kina som en trussel. Men i dag kan man se en række vestlige medier, der dæmoniserer Kina og bagvasker Kina. Så jeg tænker, hvad er der galt med disse ting? Der må være noget, der ændrer sig, fordi Kinas magt gjorde Vesten meget bange, eller af andre årsager. Helga har bidraget med en stor mængde analyser.

Emnet i dag handler om den internationale sikkerhedsorden. Det er meget vigtigt for mig, fordi jeg er professor i internationale relationer. Jeg mener virkelig, at dette emne er ekstremt vigtigt og aktuelt.

Først og fremmest vil jeg gerne tale om Kinas holdning til krigen i Ukraine. De førende vestlige medier beskriver Kinas standpunkt som akavet. Måske forekommer den faktisk at være meget akavet. Ifølge min fortolkning kan den kinesiske holdning til Ukraine-krigen fortolkes som en mønt bestående af to sider. På den ene side handler det om suverænitet, om territorial integritet. Krigen påvirker naturligvis Ukraines suverænitet og territoriale integritet.

Men på den anden side af mønten er det præcis det, som Helga og Jens Jørgen omtalte. Hvad er de faktorer, som udløste Ruslands adfærd? Var Ruslands handling udtryk for den amerikanske model med præventivt selvforsvar? For under antiterrorkrigene brugte amerikanerne præventive angreb,

præventivt selvforsvar som et argument, som en slags forsvar for deres krigspolitik. Så vi er nødt til at forstå, hvorfor Kinas holdning beskrives som værende akavet.

Vi må ikke glemme, at Kina og Rusland lige før krigen havde en fælles erklæring, hvor begge parter faktisk meget klart erklærede, at de vil støtte hinanden med hensyn til den anden parts nationale sikkerhedsspørgsmål. For Ruslands vedkommende er det krisen i Ukraine, og for Kinas vedkommende er det Taiwan-spørgsmålet. Begge parter var også enige om, at NATO's udvidelse betragtes som en omringning af Rusland, hvilket er en sikkerhedsmæssig bekymring for Rusland. De to lande var også imod en amerikansk ledet militærlejr eller sikkerhedslejr i det asiatiske Stillehavsområde. Man kan sige, at den kinesiske holdning består af to aspekter, men at den er mere sympatisk over for den russiske part. Dette er min fortolkning.

Jeg mener også, at Helgas udlægning af fejlen ved den nuværende sikkerhedsstruktur, som hun kalder geopolitik, hvilket betyder, at en blok af nationer forsøger at definere eller har defineret deres interesser over for en anden blok af nationer – det betyder, at når man danner blokke, føler man sig sikker, men man får modstanderen på den anden side til at føle sig usikker. Dette udgør dilemmaet.

Jeg finder faktisk, at Helgas synspunkt er helt i tråd med den kinesiske præsident Xi Jinpings forståelse af manglerne ved den nationale sikkerhedsorden i dag, og det, som Xi Jinping for nylig på en konference kaldte en blokbaseret sikkerhedsstruktur. Han betegnede det også som gruppepolitik, blokkonfrontation, små kredsløb. Man kan se, at både Helgas og Xi Jinpings forståelse af manglerne i den nuværende sikkerhedsarkitektur er ganske identiske.

Hvis jeg skal foretage en dybdegående analyse – hvad er der så helt præcist galt med den nuværende sikkerhedsstruktur? Det vil sige, hvis man betragter venstre side, har man NATO, og

man kan se NATO's udvidelse i hele denne historiske periode siden 1990'erne. I dag taler vi om Finland og Sverige, og nu skal Danmark stemme om, hvorvidt landet skal tilslutte sig en europæisk hær, en slags uafhængigt sikkerhedsorgan, men det er mere eller mindre også inden for samme struktur som NATO. Det er gruppepolitik, blokpolitik.

På højre side kan man se, at vi har andre typer af blokbaserede sikkerhedsstrukturer: Five Eyes [efterretningsalliancen bestående af Australien, Canada, New Zealand, Storbritannien og USA]. Inden for Five Eyes er der AUKUS med tre lande: Storbritannien, Australien og USA, som udgør en endnu mindre gruppe. Måske mener de, at Canada og New Zealand ikke er stærke nok til at modstå Kina. Måske har man ikke tillid til dem. Disse tre lande danner en endnu mindre kreds.

Så er der Quad: Indien, USA, Japan, Australien. Der er Indo-Pacific Security Dialogue. Biden var i Sydkorea for et par dage siden, og folk begynder at tale om, hvorvidt Sydkorea bør være en del af Quad-området.

Der er tale om multilaterale blokke, men der er også bilaterale blokke. Der er Japan-USA eller Sydkorea-USA. Der er også Australien-USA. Alle disse lande omgiver Kina og forsøger på en eller anden måde at holde Kina i skak.

Hovedproblemet ved denne type sikkerhedsstruktur er det vi kalder sikkerhedsdilemma-spiralen, hvilket betyder, at lande kan risikere at blive destruktive over for hinanden. Hvis land A reagerer på noget, vil land B styrke sin kapacitet til at modvirke land A. Så bliver land A bekræftet af land B's handling. Så er land A nødt til at investere yderligere i militære midler. Dette er en slags dilemma-spiral, som er meget destruktiv. De foregående talere har tidligere forklaret det.

Jeg er professor i internationale relationer, og mange i dette

publikum forstår ideen om en international orden. Når vi taler om den internationale orden, starter vi med den Westfalske Fred, og Helga nævnte også den Westfalske Traktat fra 1648. Den Westfalske Konference eller "den Westfalske Orden" blev betragtet som den første internationale orden, en regelbaseret orden baseret på to hovedprincipper: staters suverænitet og territorial integritet.

Disse to hovedprincipper blev også indskrevet i FN's charter. Da USA eller de allierede lande, efter Anden Verdenskrig oprettede FN, sammen med Bretton Woods-systemet, indgik disse to grundprincipper i FN's charter.

Desværre følte de sig efter Den kolde Krig, hvor USA var førende i Vesten, meget begejstrede. De blev fuldstændig indlejret i denne triumf-mentalitet, og denne form for mentalitet blev teoretiseret eller begrebsmæssigt forestillet af Francis Fukuyama, den amerikanske politolog, som "historiens afslutning". Nu skulle Vesten bestemme. Der er ingen alternativer. Det liberale demokrati efter amerikansk forbillede og den liberale kapitalisme er den eneste vej. Derfor er USA og Vesten ligeglade med den Westfalske Orden. Den er ikke betydningsfuld. Vi ser, hvad der sker. Vi har bombningen af Jugoslavien eller Irak-krigen, farvede revolutioner: den orange revolution, tulipanrevolutionen, rosenrevolutionen, alle disse revolutioner. Hvor er de grundlæggende principper i den internationale orden: suverænitet og territorial integritet? Nej. Det er typiske interventionsbaserede revolutioner.

Nu undres jeg virkelig meget. Med hensyn til krigen i Ukraine taler alle europæiske lande, alle vestlige lande om suverænitet og territorial integritet. Jeg overvejer, hvad med disse revolutioner og interventionisme? Jeg erindrer, at under alle disse farverevolutioner var et af argumenterne, at hvis statsledere ikke er dygtige, hvis de ikke overholder vestlige standarder for demokrati og menneskerettigheder, så bør de afsættes. Det er den samme logik, som Putin måske har i

tankerne, at hvis han føler, at Ukraine skaber et sikkerhedsdilemma for ham, så vil han fjerne det. Er dette en dobbeltmoral?

Nu bevæger vi os ind i den fremtidige verdensorden. Hvad vil verdensordenen udgøre? Jeg har den opfattelse, at der vil være tale om et system med flere ordener. Det er et af de projekter, jeg er involveret i, og vi har fået støtte til at teoretisere om den fremtidige verdensorden, som vil være en multi-orden, ikke én verdensorden med forskellige poler, men en multi-orden, dvs. grupper af lande, der er allieret med én stor magt langs kulturelle, identitetsmæssige og historiske linjer. Er det den verden, som vi kommer til at se? Det aner jeg ikke.

Jeg er nødt til at understrege, hvad løsningen er fra Kinas perspektiv. Præsident Xi Jinping holdt en tale på Boao Forum for Asien den 27.-28. april, hvor han understregede et par nøglepunkter som led i sit globale sikkerhedsinitiativ. Han påpegede vigtigheden af fælles, omfattende, samarbejdsorienteret og bæredygtig sikkerhed, fordi en bredt baseret sikkerhed ikke er holdbar. Han påpegede også, at det blokbaserede NATO er et produkt af Den kolde Krig. Vi bør opgive Den kolde Krigs mentalitet. Vi bør modsætte os unilateralisme og gruppepolitik og arbejde for en fredelig løsning af kriser.

Vi bør afvise dobbeltmoralen. Jeg har netop påpeget dobbeltmoralen. Vi bør endvidere modsætte os unilaterale sanktioner. Dæmoniseringen af Rusland er et aspekt, og sanktionerne mod Rusland er et andet aspekt, fordi der ikke er nogen sanktioner, som er godkendt af FN. Det er EU's eller Vestens egne sanktioner. Kineserne og Xi Jinping gjorde desuden opmærksom på, at ikke-indblanding i interne anliggender er et af principperne. Jeg kan huske, at Jan Øberg talte om de fem principper for fredelig sameksistens, og dette er et af principperne.

Kina foreslog, at vi skal opbygge en afbalanceret, effektiv og bæredygtig sikkerhedsarkitektur.

Jan og Helga talte netop om udvikling, og at vi skal samarbejde om dette. Det kinesiske koncept er, hvis jeg forstår det korrekt, at der skal være en stærk sammenhæng mellem sikkerhed og udvikling. Sikkerhedskonceptet går i bund og grund ud på at hæve sig over en ensidig sikkerhed og søge fælles sikkerhed, gennem gensidigt fordelagtigt samarbejde. Det er et begreb, der er etableret på grundlag af fælles interesser, og det er befordrende for sociale fremskridt.

Den kinesiske opfattelse er, at der ikke er nogen udvikling uden sikkerhed, og at der heller ikke er nogen sikkerhed uden udvikling. Det gælder begge veje. Kina ser økonomisk udveksling som en vigtig vej til samarbejde. Sikkerhed og udvikling hænger i det store og hele sammen. De kan ikke adskilles.

Hvis man ser på Kinas internationale forbindelser, er størstedelen af Kinas eksterne forbindelser, og de vigtigste karakteristika for Kinas eksterne forbindelser, økonomi og handel. Meget lidt er baseret på sikkerhedsspørgsmål. F.eks. Kinas "Ét bælte, én Vej" [Bælte- og Vej-Initiativet], som Helga nævnte. Hvis man ser på "Ét bælte, én Vej" i forhold til den USA-baserede Indo-Stillehavsstrategi, er den helt anderledes. Kinas Et bælte, en Vej fokuserer på transport, infrastruktur, handel, investeringer, energi osv. Hvorimod strategien for Indo-Stillehavsområdet, omfattende fire lande: Indien, USA, Japan og Australien, handler om sikkerhed, militær og forsvar. Biden har et topmøde i dag med ASEAN-lederne, og det er tydeligt, at ASEAN-lederne nægter at vælge side, fordi Kina er deres største økonomiske partner. Australien har fået en ny regering. Lad os vente og se, om Australien vil ændre de politiske holdninger.

Bælte og Vej fokuserer på sammenhængskraft. Jeg kan huske, at Jens Jørgen, Jan eller Helga talte om sammenhængskraft. Det er

ekstremt vigtigt. I øjeblikket er Kina ved at bygge højhastighedstog i Sydøstasien, og måske vil det senere sprede sig yderligere. Nu har vi i Asien den største handelsblok, der hedder (RCEP). Hvis man ser på statistikkerne, kan man se, at det er den største økonomiske blok, hvilket betegner et frihandelsområde. Dette er Kinas ambitioner. Det er Kinas visioner og mål. Økonomisk udvikling, økonomisk forandring og handel.

I dag er resultatet meget tydeligt. Kina er den største økonomiske partner for 128 lande ud af 190 lande, ironisk nok inklusive vores allierede, inklusive USA's nære allierede, som er imod Kina. Hvis man ser på ASEAN, er Kina deres største økonomiske partner. Hvis man betragter Afrika, Latinamerika og selv EU i dag, er Kina EU's største handelspartner. Selv Quad, en slags sikkerhedsalliance mod Kina. Hvert land i Quad har Kina som sin største økonomiske partner. Dette er dilemmaet i dag. Så hvis man ønsker at tale om økonomisk afkobling? Jeg mener ikke, at det er så let.

Konklusionen er nu, at økonomisk udvikling og sikkerhed er sammenflettet og også indlejret i hinanden. Den eksisterende internationale arkitektur, sikkerhedsarkitekturen, lægger for stor vægt på den militære dimension. Medmindre verden prioriterer at afhjælpe den globale fattigdom og udvikling, kan sikkerhed på lang sigt forblive uløseligt.

Krigen i Ukraine skaber våbenudgifter i Europa og underminerer udviklingsbistanden til verdens fattigste lande. Nu er de europæiske lande begyndt at øge deres våbenudgifter og også øge udgifterne til flygtninge i Europa, hvilket indebærer, at de tilmed vil skære i bistanden til de fattigste lande. Se på USA's militærbudget – 813 milliarder i år under Biden-regeringen. USA's internationale bistand udgør kun 4 % af dets militæruddgifter.

Jeg tror ikke, at verden vil blive fredelig uden økonomisk udvikling. Konklusionen er, at økonomisk udvikling langt hen

ad vejen er den bedste form for konfliktforebyggelse og konfliktløsning. Jeg tror, at Kina kæmper for at få verden til at bevæge sig i retning af denne opfattelse.

Jeg ved, at Kina ikke er perfekt. Der er en række problemer, en del fejl, en del svagheder, som vi kan diskutere. Men jeg anser den overordnede retning, som Kina kæmper for, for at være optimal og befordrende for verdensfreden.

Tak, fordi I lyttede med.

Indkaldelse til et ad hoc-udvalg for et nyt Bretton Woods-system (Et nyt international kreditsystem)

Den 24. juni 2022 (EIRNS) – Det neoliberale system er håbløst bankerot. Men vestlige regeringer har, i stedet for at drage konsekvenserne af denne kendsgerning og grundlæggende reorganisere systemet, optrappet konfrontationen med deres påståede systemiske konkurrenter, Rusland og Kina. Dette har som følge af NATO's femdobbelte udvidelse mod øst, ført til en omvendt Cuba-krise og til en krig midt i Europa, som potentielt kan eskalere til en nuklear tredje verdenskrig.

Mange mennesker er med rette bange for en ny verdenskrig. Men det er årsagerne til faren, som vi skal gøre op med! Er vi ikke vidne til, at intet længere fungerer? Bryder forsyningskæderne ikke sammen overalt? Er fødevare- og

energipriserne ikke ved at eksplodere? Den tyske regering vil nu rationere gas, mens folk i Polen og Litauen igen fyrer op med brænde.

Nej, dette har næsten intet at gøre med Kinas "Nul-Covid"-politik, og har kun indirekte noget med krigen i Ukraine at gøre. Men det har meget at gøre med den neoliberale model i alle dens aspekter. Den neoliberale idé om at outsource en nations industriproduktion til lavtlønslande var forkert, da det ødelægger produktive arbejdspladser i industrilandene og udnytter arbejdskraften i udviklingslandene. Lige så forkert er ideen om et "samfund med fokus på aktionærernes interesser", hvor kortsigtet profit på aktiemarkedet er det eneste mål, og hvor langsigtede stigninger i den fysiske økonomiske produktivitet er meningsløse. Og lige så forkert er ideen om, at "penge tjener penge", som om penge havde en værdi i sig selv, eller just-in-time-ideen, hvor der ikke længere er behov for lagre, da lastbiler kan levere halvfabrikater i sidste øjeblik. Men frem for alt er det fuldstændigt forkert at tro, at penge er ensbetydende med social rigdom. Dette eventyr har kun ført til en eksplosiv stigning i antallet af milliardærer og millionærer, mens antallet af fattige ligeledes vokser, og middelklassen forsvinder.

Det overvældende sammenbrud af infrastrukturen i USA og Europa – det være sig usikre broer, godstog, der venter i dagevis på sidespor, den absurde tid der kræves til reparationer, manglen på kvalificeret arbejdskraft eller produkternes manglende tilstedeværelse på butikshylderne – er et positivt bevis på den neoliberale models fiasko. Den galoperende inflation er især ikke et resultat af "krigen i Ukraine", men af centralbankernes umådeholdne pengetrykning siden 2008, i et forsøg på at dække over den systemiske krise.

Med det transatlantiske finanssystem i dag, står vi ansigt til ansigt med det som vi stod over for i Weimar-Tyskland i 1923, nemlig hyperinflation, som risikerer at opsluge hele befolkningens opsparing. Centralbankernes forsøg på at bekæmpe

denne inflation med renteforhøjelser, kan udløse en kædereaktion, som vil medføre et kollaps af gældsatte virksomheder og udviklingslande. Den aggressive afkobling fra Rusland, og forsøget på at gå imod Kina er i gang og vil sænke alle nationer.

Virksomheden på udviklingslandene er morderisk. Allerede nu er 1,7 milliarder mennesker ifølge FN truet af en sultkatastrofe, hvilket er blevet forværret af de selvdestruktive sanktioner mod Rusland og andre lande. Den neoliberale model har ikke gjort noget for at bekæmpe fattigdommen i det globale syd, hvor 2 milliarder mennesker mangler adgang til rent vand, og hvor størstedelen af udviklingslandene ikke har noget effektivt sundhedssystem, hvilket gør dem forsvarsløse over for Covid-pandemien og andre sygdomme. De sociale systemer i mange lande er allerede ved at bryde sammen. Hvis inflationen kommer ud af kontrol, eller hvis der sker et pludseligt sammenbrud, kan store dele af verden blive kastet ud i totalt socialt kaos. Desuden er det uacceptabelt at bruge klima- og miljøhensyn til at retfærdiggøre afindustrialisering og radikal affolkning, som Malthus gjorde det i sin tid.

Selv om regeringerne i den vestlige verden ikke vil indrømme det, er det neoliberale system i dag lige så bankerot som de kommunistiske lande i perioden 1989-1991. I stedet for at erkende denne kendsgerning, fortsætter de med at træffe beslutninger, hvis konsekvenser de ikke har gennemtænkt, hvilket truer med samfundets sammenbrud. I stedet for at rationere benzin og lade priserne på basale fornødenheder stige ukontrollabelt, burde de ophæve sanktionerne – en brutal form for krigsførelse mod befolkningerne i de lande, der er omfattet af sanktionerne – og forlade sig på diplomatiet til at løse konflikter.

Som underskrivere opfordrer vi derfor til øjeblikkelig indkaldelse til en international nødkonference med følgende mandater:

1.: En reorganisering af det bankerotte internationale finanssystem og en erstatning af dette med et nyt Bretton Woods-system. Det erklærede mål for dette nye kreditsystem skal være at overvinde fattigdom og underudvikling i hele verden, men først og fremmest at hæve levestandarden i udviklingslandene, så det bliver muligt for alle mennesker på denne planet at udvikle deres potentielle evner fuldt ud.

For det andet: En konkursbehandling af kommercielle banker, der bringer dem under kreditorbeskyttelse, så de kan forsyne realøkonomien med kredit. Investeringsbanker og andre finansielle enheder skal klare sig uden skatteydernes penge, og selv bringe orden i deres regnskaber og erklære sig konkurs, hvis det er nødvendigt.

For det tredje: Forbud mod handel med derivater i henhold til aftaler mellem regeringer. Al spekulation i energi og fødevarer skal være strengt forbudt.

For det fjerde: Den øjeblikkelige gennemførelse af et system med faste valutakurser, som regeringer kan justere med jævne mellemrum inden for visse grænser.

For det femte: En grundlæggende reorganisering af landenes og virksomhedernes gæld og, når det er nødvendigt for deres fortsatte produktive eksistens, eftergivelse af gælden.

For det sjette: Oprettelse i hvert land af en nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, således at kreditskabelsen kommer under de suveræne regeringers kontrol. Dermed kan der opnås produktiv, fuld beskæftigelse gennem investeringer i grundlæggende infrastruktur og innovation.

For det syvende: Forhandlinger mellem nationalbankerne om langsigtede aftaler om langfristede, lavtforrentede kreditter, der gør det muligt at investere i et internationalt program for infrastruktur og projekter for Verdenslandbroen, som dem der er skitseret i rapporten "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge", og som Kina er i gang med at gennemføre i

Bælte- og Vej-Initiativet.

For det ottende: Udvidelsen af Verdenslandbroen, som skaber fælles økonomiske fordele for alle lande, hvilket igen bliver grundlaget for en ny international sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til sikkerhedsinteresser for alle nationer på denne jord. Det nye navn for Fred er Udvikling.

Vi, underskriverne af denne opfordring, er af den overbevisning, at systemet med "globalisering", med dets brutale rovkapitalisme har fejlet – økonomisk, finansielt og moralsk. Vi må gøre mennesket til den vigtigste prioritet i økonomien, som ikke er en selvbetjeningsbutik for milliardærer og millionærer, men som skal tjene det fælles bedste. Den nye økonomiske orden skal garantere de uomstøttelige rettigheder, for alle mennesker på jorden.

Første Underskriver,

Helga Zepp-LaRouche [hzl]

Panel 4: Klassisk kultur og dialogen mellem civilisationer

Den 19. juni 2022 (EIRNS) – Ordstyrer Dennis Speed åbnede panelet med bevægende og tankevækkende eksempler på de virkemidler, hvormed kulturen kan levere løsninger på nutidens dybe globale krise. En opførelse af Kyrie fra Wolfgang Mozarts Requiem, der blev opført den 19. januar 2014 i Boston af Schiller Instituttets kor, satte dagsordenen, hvorefter en video af en kort mundtlig præsentation og derefter den afdøde

operatørens George Shirleys opførelse af den spirituelle Little Boy behandlede det, som Shirley kaldte den ærlighed og enkelhed, der er fælles for store klassiske sange som Schuberts og Negro Spirituals. "Det klassiske princip", sagde Shirley, "er universelt overalt", og klassisk kultur er en opdagelsesproces.

Herefter fulgte et kort videoudrag af Lyndon LaRouche, som svarede på et spørgsmål på den samme konference, hvor Shirley talte, og præsenterede Den amerikanske Frihedskrigs sande natur som manifesteret i 1876, hvor den amerikanske økonomiske udvikling og det historiske vendepunkt, hvor forsøget på at undergrave den, fik nye ben at gå på. Speed fremhævede aspekter af historien, som er chokerende for dagens publikum, nemlig at Storbritannien havde været fjenden og Rusland Amerikas første store allierede.

Jacques Cheminade forklarede sit valg af nysgerrighed og udholdenhed i titlen på sin præsentation: disse to egenskaber var blevet valgt af amerikanske børn i konkurrencer om navne til de to rumvogne fra NASA. Cheminade talte om et "skatkammer af optimisme" i USA, som dette afspejlede. For at bringe det døende, men stadig eksisterende finanssystem i konkurs kræver det en personlig forandring, der kræver både nysgerrighed og udholdenhed. Friedrich Schiller insisterede på, at man må se realiteten af truende farer i øjnene for at være fri på det tidspunkt, hvor man beslutter sig for at udforske det, der synes at være en situation, som det er umuligt at undslippe fra, og hvor løsninger til forbedring af menneskeheden synes umulige. Udfordringen består i at komme ud af det manipulerende net, som de altomfattende "sociale medier" og de såkaldte mainstream-nyhedsmedier repræsenterer, for at blive fri på denne måde. Humor er et vigtigt redskab til at åbne og frigøre sindet fra den tilsyneladende almagt, som de "fyrster og magter", der dominerer livet, tilsyneladende har. Men tiden til at opnå det "umulige" er knap.

Professor Felipe Maruf Quintas fremlagde et syn på Brasilien

som en modpol til kulturens dekadence i det "angelsaksiske nordatlantiske område". Med henvisning til Brasilien som verdens femtestørste nation i areal (større end det amerikanske fastland) og 12. største økonomi samt en af de fem BRIKS-nationer, bemærkede han, at landets befolkning på grund af dets historie udgør en virkelig global smeltedigel. Der har aldrig eksisteret etnisk apartheid i Brasilien, sagde han. Denne kultur søger at bygge bro.

Brasilien har sine egne energikilder, herunder nogle af de største vandkraftværker i verden, med de mest omfattende transmissionsledninger i verden, samtidig med at landet har en stor biodiversitet. Landet er potentielt økonomisk selvforsynende og kan blive førende på verdensplan. Han nævnte landets adskillige atomkraftværker som en sejr for suveræniteten over slaveriet, der fysisk er placeret der, hvor slaveriet engang dominerede, og hvor slaverne boede. Kinas bistand til opførelsen af en transkontinental jernbane vil åbne Brasiliens adgang til Asien, erklærede han, og Brasiliens udvikling er afgørende for BRIKS-landenes udvidelse af de afrikanske forbindelser og for "at bryde det Sydatlantiske Atlanterhav fra den angelsaksiske imperialisme" og den neokoloniale elite i Nordatlanten. BRIKS, sagde han, ligesom Brasilien, er i praksis en dialog mellem civilisationer, en union af forskellige folkeslags sameksistens.

Dr. Zaher Wahab indledte sin præsentation med at sige, at han er "smertefuld over mit adoptivlands, USA's, opførelse" og bekymret over situationen i sit fødeland, Afghanistan, som nu "stort set er ødelagt af USA". Vesten fortsætter sin arrogante magtpolitik med dominans og magtmisbrug midt i alle de påtrængende problemer i verden. Det gamle paradigme er imidlertid blevet miskrediteret og er ved at gå i opløsning. Vi har "desperat brug for en ny dialog mellem civilisationerne" og et nyt sprog, et nyt paradigme. I modsætning til Samuel Huntingtons tese om "civilisationernes sammenstød" har vi brug for en orden af gensidig respekt og

samarbejde, "en ny livsform".

Den vestlige imperialisme må påtage sig ansvaret for sine forbrydelser, sagde han, og indgå i et samarbejde med hinanden på grundlag af lighed. Alle lande har brug for fred, udvikling, retfærdighed, demokrati og sikkerhed. USA skal holde op med at opføre sig som et imperium og tilslutte sig nationernes fællesskab. Det nye paradigme er allerede ved at opstå, bemærkede han.

Dr. George Koo indledte med at fastslå, at USA "åbent har proklameret sit ønske" om at forblive verdens overherre. I modsætning hertil har Kina erkendt sin position, men i stedet for at udfordre den har det tilbudt samarbejde om projekter til gensidig gavn for begge parter og global udvikling. Erklæringer fra Det Hvide Hus og en lang række andre relevante amerikanske regeringskontorer gentager, at USA ønsker at konkurrere med Kina, men nævner derefter Kina som den største trussel mod USA. I mellemtiden "er USA kun fokuseret på penge og personlige problemer", sagde Koo. Hvad med de svære beslutninger, der skal træffes til gavn for landet?

Mange lande er klar over, at det at omgås USA er som at gå i seng med en tiger – man kan blive "undværlig" når som helst. Multipolaritet er ved at opstå med en anden hensigt.

Dr. Koo advarede om, at Washington opmuntrer Taipei til at gå mod de røde streger; mange taiwanesere tvivler i stigende grad på USA. Nogle siger, at Taiwan er ligesom den nuværende ukrainske stedfortræderkrig mod Rusland, som allerede forårsager store tilbageslag for Europa og USA, som er på vej mod en katastrofe.

Mike Robinson, medstifter og medredaktør af UKColumn, præsenterede, hvad han kaldte et mørkt kig på projekter og forskning, der er i gang med henblik på at anvende elektroniske teknologier til at afhumanisere samfundet. Han viste overskrifter fra artikler som: "Is Nanotech Making

Humans Unnecessary?” og en, der citerede den nylige Google-ingeniør, som hævdede at have skabt et “system med egne følelser”, og han nævnte et spektrum af udviklinger på dette område, som omfatter bioniske implantater og eksperimenter med hjerne-computer-interaktion, som f.eks. hjerne-computer-systemet Neuralink, der falder ind under den nye undersøgelse af det, der kaldes “transhumanisme”. Robinson indkapslede kernen i faren og viste en overskrift om “Elevating the Human Condition” – ikke gennem klassisk kultur, understregede han, men ved at betragte mennesket som blot en samling af manipulerbare sanseopfattelser.

Facebooks omdøbning til Meta, der henviser til dette “metavers”, er en del af dette domæne, der erstatter begrebet om et virkeligt menneske med en forestilling om ligestilling mellem ens avatar i et videospil og det virkelige faktiske væsen.

Under spørgerunden blev mange af disse områder taget op, og de fleste talere understregede, at det gamle paradigme har mistet sin troværdighed og allerede er ved at blive erstattet af et paradigme, der handler om gensidig udvikling og problemløsning mellem ligeværdige nationer.

Det er kun “idépolitik”, der fungerer i en tid med civilisatorisk sammenbrud

Den 21. juni (EIRNS)- ” I krisetider er det hverken magt eller penge, der tæller. Det er spørgsmålet, om man har en passende

idé, som der er brug for i dette øjeblik. Så kan man faktisk forme historien.”

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche kombinerede denne kortfattede udtalelse om strategi, med en advarsel til ledere og borgere over hele verden om, at vi må forberede os mentalt, fordi vi er på vej ind i “den perfekte storm” med en akut krigsfare og et uafvendeligt sammenbrud af det transatlantiske system, som det er organiseret i sin nuværende form. Under disse omstændigheder vil kun en kraft, som er organiseret på vegne af en hensigtsmæssig idé, kunne ændre historiens gang.

Emnet for sidste weekends to-dages konference på Schiller Instituttet, “Der kan ikke være nogen fred uden en konkursbehandling af det døende transatlantiske finanssystem”, hvor Zepp-LaRouche afgav disse udtalelser, var netop en omfattende drøftelse af disse ” hensigtsmæssige ideer”, som vil virke, med udgangspunkt i den amerikanske statsmand Lyndon LaRouches 50 års konstante studier og forslag til, hvordan menneskeheden sikkert og hurtigt, kan bevæge sig ud af dagens helvede og tilbage til uendelige fremskridtsmuligheder.

Konferencen var rettidig. På tærsklen til næste uges NATO-topmøde i Madrid har Den Europæiske Union, Storbritannien og USA optrappet deres stræben efter krig og udløst en ny provokation i Europa, med potentiale til at føre til et atomopgør mellem Rusland og NATO. Denne gang er NATO-medlemsstaten Litauen blevet valgt som brik, og beordret til at indføre en midlertidig, delvis blokade af landtransport til den tidligere russiske ekslave Kaliningrad. Det anvendte påskud er håndhævelse af EU-sanktioner mod Rusland. Russiske embedsmænd har erklæret, at blokaden er en overtrædelse af folkeretten, som er “mere end alvorlig”, og de har forsikret, at der vil komme et russisk modtræk. Udenrigsministeriet har i dag udsendt en erklæring om, at USA vil påberåbe sig NATO’s artikel V (et angreb mod et medlem er et angreb mod alle), hvis Rusland griber ind.

Alle forudsætninger for en omvendt Cubakrise er nu til stede. Og denne uundgåelige kendsgerning gør voksende kredse i Vesten stadig mere nervøse for udfaldet. F.eks. har USA's tidligere ambassadør ved NATO Robert Hunter, en mand med en lang tradition i det etablerede system, netop offentliggjort en opfordring til at udsætte selve det kommende NATO-topmøde. Hunter hævder, at hvis topmødet mislykkes – hvilket kan ske på grund af de bitre uenigheder blandt medlemmerne om, hvordan man skal håndtere konflikten mellem Rusland og Ukraine – vil det skade USA's troværdighed på verdensplan i højere grad end en udsættelse.

Der er også en voksende, indbyrdes folkelig uro i de globale NATO-lande, både over krigspolitikken, og over det økonomiske sammenbrud, som de er udsat for. London er blevet lukket ned af en jernbanestrejke, der truer med at blive til en generalstrejke mod de dræbende stramninger, man presser ned i halsen på befolkningen. I Bruxelles – hvor NATO og EU's hovedkvarter er placeret – har de store fagforeninger mobiliseret 80.000 medlemmer til at afspærre byen i flere timer, og de bar skilte og råbte ikke kun, at lønningerne skal stige, men også "Stop NATO" og indstil militæruddgifterne for at kunne betale lønninger, der kan leves af.

I Frankrig gav den forgangne weekends parlamentsvalg et muligt nederlag til Macron-regeringen, fordi den gik ind for NATO og militariseringen af økonomien. Ligeledes er den italienske regering igen på vej mod en krise, fordi medlemmer af Draghis koalitionsregering er imod at sende en endeløs forsyning af våben til Ukraine.

Selv mens Vesten sprænger sig selv i luften, mødes seriøse regeringsledere rundt om i verden for at drøfte, hvordan de kan sikre økonomisk fremgang for deres befolkninger ved at samarbejde om projekter, der strækker sig over flere årtier – deres regionale dele af det fantastiske "World Land-Bridge"-projekt, som Schiller Instituttet har arbejdet på i tre årtier. Det var denne type af idéer, der blev drøftet på Det

Internationale Økonomiske Forum i Skt. Petersborg (SPIEF), og som vil dominere de udvidede BRIKS-møder i slutningen af denne uge i Kina.

Nøglerådgivere i hovedstæderne i de lande, der deltager i disse drøftelser, studerer nu de fire paneler på Schiller Instituttets konference i den forgangne weekend. De vil kigge efter en af de ting, som de er mest bekymrede over: Hvilke politiske kræfter er i bevægelse omkring de "brugbare idéer", som Schiller Instituttet drøftede i USA og Europa?

Slut dig til disse verdensledere og vær med til at studere denne konference. I lighed med dem, vil man finde en kraft, der måske er lille i antal, men som er fast besluttet på at redde menneskeheden fra afgrunden.

Som en deltager udtalte: Vi er David; det er vores regeringer og virksomheder, der er Goliat.

En afkobling af de to systemer eller et nyt paradigme for menneskeheden?

Den 18. juni 2022 (EIRNS) – Dette var titlen på det første panel på den to-dages internationale konference i Schiller Instituttet: "Der kan ikke være nogen fred uden en konkursbehandling af det døende transatlantiske finanssystem". Ledende talere fra Rusland, Kina Indien, USA og Tyskland præsenterede et overbevisende overblik over den globale krise, som menneskeheden står over for i dag – af Schiller

Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche beskrevet som den værste krise i civilisationens historie – og det presserende behov for at et nyt paradigme forhandles og gennemføres gennem samarbejde mellem alle de førende nationer, herunder USA, Rusland, Kina og Indien.

Indledning: Dennis Speed var ordstyrer på det første panel, der begyndte med en opførelse af Schumanns Lied, baseret på Heinrich Heines digt Die Beiden Grenadiere, sunget af William Warfield, som skildrede militarismens lidelser. Han viste et klip fra en tale af Lyndon LaRouche fra 1996 om det britiske imperiums karakter, som kan besejres, når dets finansielle imperium går i opløsning – som det er tilfældet nu.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale: "Let's Win Mission Impossible or Find Another Planet!" bragte et eksempel på et højhastighedstog, der nærmer sig en klippe i højeste fart med en lokomotivfører ved roret, som er blevet vanvittig og ikke vil gøre noget for at stoppe toget. Det er virkeligheden i det nuværende stormløb mod krig med Rusland, som utvivlsomt vil føre til en atomkrig, der vil sætte en stopper for den civilisation, som vi kender den, eller ligefrem udslette menneskeheden. Dette startede ikke med den russiske militære operation i Ukraine, men med Vestens politik fra tiden efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991, den tabte mulighed for at få et fredsregime for menneskeheden. I stedet, sagde hun, blev Rusland pålagt "chokterapi", efterfulgt af NATO-udvidelse, atommissiler placeret ved landets grænse, hvilket førte til USA's voldelige kup mod den ukrainske regering i 2014, som bragte nazistiske grupper ind, der havde været essensen af vestlige efterretningstjenester siden Anden Verdenskrig, og USA's/Storbritanniens bevæbning af regimet til at føre krig mod sine egne borgere, der nægtede at støtte kuppet. Nu, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, viser de massive sanktioner mod Rusland og den igangværende "afkobling" fra Kina sig at være selvdestruktive, idet de falder sammen med det allerede kollapsende vestlige finanssystem og samtidig truer 1,7

milliarder mennesker med at sulte. Lyndon LaRouche advarede i 1971 om, at Nixons ødelæggelse af FDR's Bretton Woods-system ville føre til netop denne sammenbrudskrise og truslen om en global krig.

At overbevise USA og Europa om at gøre en ende på galskaben, tilføjede hun, og at forhandle med stormagterne for ikke blot at afslutte krigen, men også for at skabe et nyt Bretton Woods-system baseret på sikkerhed og udvikling for alle nationer, kan synes umuligt, men det er det ikke. Når eliten ikke formår at lede, må borgerne blive ledere, insisterede hun og erklærede, at i krisetider formes historien ikke kun af penge og magt, men også af idéer.

Andrey Kortunov, generaldirektør for Russian International Affairs Council (RIAC), talte derefter om "Alle nationers uadskillelige sikkerhed". De nuværende alvorlige økonomiske og militære aktioner mod Rusland er ikke en reaktion på krigen i Ukraine, sagde han, men har været under opbygning i årevis, idet han senest pegede på oprettelsen af AUKUS-militærblokken, Quad, Bidens "Summit of Democracies" og den konstante udvidelse af militærstyrkerne omkring Rusland. Han sagde, at mange europæiske nationer, fra og med den ulovlige krig mod Irak i 2003, indledte et brud med USA's og Storbritanniens krigspolitik, og også med Obamas "Pivot to Asia", som blev betragtet som provokerende og unødvendig, ligesom Trumps handelskrig og teknologiske krig med Kina. Men nu har USA og Storbritannien tvunget Europa til at følge ordrer mod Rusland, til Europas økonomiske ulempe. Det kan ikke vare ved, argumenterede han, da dollarens kollaps som verdensvaluta fører til Vestens opløsning. De historiske forskelle mellem øst og vest og mellem nord og syd, som er blevet fremmet af den imperiale geopolitik, mister deres relative betydning, da den nye koalition af kræfter bag Kina og Rusland forener nationer fra alle dele af verden.

Wang Wen, administrerende dekan for Chongyang Institute for Financial Studies og vicedekan for Silk Road School ved Renmin

University of China, talte om "Hvorfor Kinas opstigning er til gavn for verden". Han gennemgik Kinas mirakuløse vækst i løbet af de sidste 40 år, og påviste at den fandt sted uden krig eller alvorlige finanskriser, hvilket aldrig er sket andre steder i historien. Vesten ser det opstigende Kina som en trussel, sagde han, fordi de antager, at eftersom de vestlige nationer har gjort mange onde ting gennem deres historie som førende magter i verden, vil Kina gøre det samme. De overvejer ikke, at Kina tror på sit slogan om "win-win", i modsætning til Vestens brug af sanktioner og en stor kølle. Men Kinas fremgang er faktisk en "opgradering" i stormagternes historie. Han erklærede, at Kina er ansvarlig for 60 % af investeringerne i Afrika, og at Kina leverede omkring halvdelen af respiratorerne og maskerne til verden under pandemien. Han insisterede på, at Kina ikke vil tillade at Taiwan, som er en integreret del af Kina, bliver adskilt fra nationen, sådan som USA i stigende grad fremmer, og at Kinas militære opbygning ikke bør overraske med de åbne trusler fra USA. Han konkluderede, at man bør have tillid til Kina.

Oberst Richard Black (pensioneret), tidligere kampveteran fra marinekorpsset og leder af hærens strafferetlige krigsafdeling i Pentagon, talte om "The U.S. Is Leading the World to Nuclear War" (USA fører verden til atomkrig). Han erklærede, at "Ukraine har tabt krigen. Krigen er ikke slut, men Ukraine har tabt." Han bemærkede det ukrainske militærs forfærdelige tabstal og beregnede, at det pr. indbygger er 60 gange større end de amerikanske soldaters tabstal i Vietnam-krigen, hvilket gør det uholdbart. USA's sanktioner har ikke opfyldt deres erklærede hensigt om at ødelægge den russiske økonomi eller isolere landet, da Ruslands handel og samarbejde uden for Vesten er vokset dramatisk. Det vanvittige propagandaregime, der dæmoniserer Rusland, er nu ved at smuldre, påpegede han, mens de europæiske nationer har mistet enhver antydning af suverænitet, som det fremgår af den tvungne lukning af Nord Stream 2 og relaterede ordrer fra Washington og London, der forårsager økonomisk kollaps i hele Europa. Den åbne opbakning

til brugen af atomvåben fra flere politiske ledere i Vesten er fuldstændig vanvittig, sagde han. Den nødvendige løsning består i, at Ukraine følger den østrigske model – neutralitet, alliancefrihed og ingen udenlandske tropper.

Sam Pitroda, en IT-innovatør og tidligere minister eller rådgiver for syv indiske premierministre, talte om "Indien og den nye verdensarkitektur, der er ved at opstå". Han sagde, at han talte som en "global borger" om menneskehedens fremtid, idet han satte det store potentiale, som IT, biovidenskab og ny energi har for at forandre verden, løfte millioner af mennesker ud af fattigdom og udvikle alle nationer, op imod den omstændighed, at "profit og magt, ikke mennesker og planeten" regerer og fører til kaos. Han opfordrede til en ny økonomisk orden, mere decentraliseret, med lokale virksomheder og landbrug, med respekt for globaliseringen. Han blev født i 1942 under det britiske herredømme, og han henviste til "ghandiansk tænkning" og ikkevold og stillede de 2 billioner dollars i militæruddgifter hvert år i modsætning til de få milliarder, der skulle til for at gøre en ende på sulten. Der er intet håb om at gøre en ende på den vold i hjemmet, der hærger i USA, så længe militæruddgifterne og krigsførelsen udgør USA's politik.

Dr. Wolfgang Bittner, som er doktor i jura og en produktiv tysk forfatter, talte om "Konflikten mellem Vest og Øst – en orkestrering". Han hævdede, at Tyskland aldrig har fået tildelt ægte suverænitet efter Anden Verdenskrig, og at USA's politik har været at forhindre et samarbejde mellem Tyskland og Rusland for enhver pris. Tyskland er stadig et besat land med 11 store amerikanske militærbaser på sit territorium. Putin holdt en lidenskabelig tale på tysk i Forbundsdagen i 2001, hvor han opfordrede til et forenet Europa for fred og udvikling, men dette blev forhindret af USA's imperiale prætentioner, som har skabt uro i hele verden. Han spurgte, hvilke "vestlige værdier" der forsvares i Ukraine, hvor nazister åbenlyst er en del af militæret og regeringen, og

hvor de fører en dødbringende krig mod deres eget folk. Han pegede på de amerikanske ledesers hybris, og især på Obama, og hævdede, at USA har været imperialistisk indstillet siden Monroe-doktrinen fra 1823.

Denne påstand om USA's imperiale karakter blev udfordret af et spørgsmål fra et medlem af LaRouche-organisationen, som sagde, at det lød mere som det Britiske Imperium, men at det var det modsatte af det oprindelige "Amerikanske System" af bl.a. Alexander Hamilton, John Quincy Adams, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt. Det førte til en frugtbar diskussion i panelet om briternes rolle i tre krige for at ødelægge det Amerikanske System, mens Rusland kom til Amerikas forsvar i dets revolution, i borgerkrigen for at forhindre britisk støtte til Konføderationen, mens USA og Sovjetunionen samarbejdede i Anden Verdenskrig for at besejre nazismen. Helga Zepp-LaRouche argumenterede for, at USA har opgivet det Amerikanske System, og at Kina ironisk nok i dag praktiserer det Amerikanske System med øremærket kredit, mens USA er bukket under for det britiske system med "frihandel".

Dr. Cliff Kiracofe, tidligere ledende medarbejder i det amerikanske senats udvalg for udenrigsanliggender og formand for Washington Institute for Peace and Development, talte om "Diplomacy and Cooperation in a Time of Crisis" (diplomati og samarbejde i krisetider). Han kritiserede, at USA fører Vesten tilbage til et "korstog" fra Den kolde Krig imod virkelighedens verden, der er ved at overgå til multipolaritet med Kinas fremmarch. Det gjaldt Obama, Trump og nu Biden, hvis "topmøde for demokratier" og sanktionsregime fremtvinger en opsplittning af verden, mens diplomatiets sammenbrud skaber kaos og fare for global krig. Vesten "hælder milliarder i en nynazistisk kloak" i Ukraine, sagde han, mens man skaber "helikopterpenge" og kredit med negativ rente for at redde banker og finansiere militæret, alt imens realøkonomien kollapser. Sanktionerne tvinger Rusland og Kina til at skabe et alternativt finansielt system, men han

insisterede på, at "to konkurrerende systemer er ikke en løsning". Vi må nu planlægge et nyt internationalt system, der omfatter alle nationer og garanterer sikkerhed og udvikling, som Franklin Roosevelt gjorde det med Bretton Woods-konferencen i 1944, inden krigen sluttede. Roosevelt erkendte, at enhver fred krævede internationalisme og stormagternes rolle, som i FN. Militarismen må erstattes af internationalisme, og diplomatiet må genoprettes øjeblikkeligt, hvis denne forestående katastrofe skal undgås.

Diskussion: Nogle få højdepunkter fra den omfattende diskussionsperiode: Fru LaRouche imødekom de "kraftfulde taler" ved at opfordre alle deltagere i denne konference til at deltage i formuleringen af et nyt initiativ, der genopliver en tidligere mobilisering fra Schiller Institutet, som samlede tusindvis af tilhængere for 15 år siden, og som opfordrer til en ny Bretton Woods-konference, der skal sponsoreres af FN.

Sam Pitroda var bekymret over, at de politiske ledere "ikke lytter", at talrige grupper slår alarm, men at de ikke bliver hørt. Et medlem af LaRouche-organisationen blandt tilhørerne svarede, at i et sådant øjeblik med en eksistentiel krise vil en enkelt stemme, der fortæller sandheden, have større indflydelse på borgerne end løgnene fra de fejlslagne ledere.

Andrey Kortunov svarede på et spørgsmål om den farlige fødevarekrise ved at forklare, at fødevarekrisen begyndte længe før krigen i Ukraine. Han sagde, at der er behov for sanktionsfritagelser for at frigøre russiske og ukrainske fødevarer og gødning, men det vil ikke være nok, og han opfordrede til en "grøn revolution 2.0", som den i 1960'erne, på globalt plan for at udvide fødevareproduktionen voldsomt.

Cliff Kiracofe bemærkede, at forbindelserne mellem USA og Tyskland var ekstremt tætte i det 19. århundrede, da Bismarck indførte det Amerikanske System fra Friedrich List, en tilhænger af Hamilton. Amerikanske elever studerede i stort

antal på de fremragende tyske universiteter, især i Göttingen. Den senere fremkomst af den nietzscheanske nihilisme bragte militarismen ikke kun til Tyskland, men også til USA, som det ses i de neokonservatives militarisme i dag.

Gå ikke i panik, tænk!

Den 16. juni (EIRNS) – Tænksomme mennesker fra hele verden vil i denne weekend forsamles, for i samarbejde med Schiller Instituttet at drøfte online hvordan det økonomiske sammenbrud og marchen mod atomkrig, der er forårsaget af en hensynsløs oligarkisk elite (og dens følgesvende), som er blevet vanvittige, mest effektivt og hurtigt kan bringes til ophør. Vær med!

Konferencen – med titlen: “There Can Be No Peace Without the Bankruptcy Reorganization of the Dying Trans-Atlantic Financial System” – kommer i sidste øjeblik. Det transatlantiske finanssystem er ved at sprænges indad i kaos i kølvandet på den amerikanske centralbanks renteforhøjelse på 0,75 % – med løfter om mere i vente. Centralbankfolkene er afsløret som svindlere, der ikke længere har kontrol over noget som helst. Kaosset vil hurtigt blive værre end 2007-2008, indtil vi sætter systemet under “konkursbehandling”, som den amerikanske statsmand og fysiske økonom Lyndon LaRouche beskrev nærmere for årtier siden.

Lad bankfolkene gå i panik, ikke os. Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche åbner konferencen lørdag morgen med en tale med titlen: “Lad os vinde Mission Impossible eller finde en anden planet!” Lad ikke din nabo eller din familie overbevise dig om, at “der er intet vi kan gøre”. Schiller

Instituttet er kendt som "folkene med løsningerne", og vi tager styringen nu. Det døde gamle system skal erstattes af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på den samme filosofiske hjørnesteen i statskunst, som gav anledning til den Westfalske Fred i 1648. Disse principper virkede før, og de vil virke igen, fordi de er baseret på viden om, at mænd og kvinder er anderledes end dyr, at de er i stand til kreativ fornuft og til at mobilisere viljen til at ændre samfundet i en mere menneskelig retning.

Ud over det vanvid, der hersker i USA og Europa, er størstedelen af menneskeheden i stigende grad fast besluttet på at gøre op med fattigdommen, gøre en ende på sulten, bygge vidtstrakte jernbanelinjer med højhastighedstog, endog udvikle fusionskraft, kolonisere Månen og derefter tage til Mars. Dette er nogle af de temaer, der drøftes på det internationale økonomiske forum i Sankt Petersborg i Rusland i denne uge; det amerikanske udenrigsministeriums forsøg på at organisere en verdensomspændende boykot af forummet mislykkedes. Kinas Global Times, der konstaterer, at den nuværende herskende amerikanske elite har til hensigt at "afkoble" de vestlige økonomier fra Kina, stillede endnu en gang spørgsmålet i dag: Ville det ikke være langt nemmere og mindre omkostningsfuldt for USA at opgive sin stræben efter overherredømme og i stedet samarbejde med Kina, snarere end at insistere på at lede efter nye, akutte mineralleverandører, fordi man nægter at samarbejde med Kina?

De ofte ignorerede sydamerikanske nationer Paraguay og Bolivia viste i denne uge, hvordan det westfalske princip om fred gennem fælles udvikling kan fungere. De to nationers præsidenter, Luis Arce og Mario Abdo Benitez, mødtes for at fejre årsdagen for afslutningen af Chaco-krigen i 1932-1935, en ond, meningsløs brodermorderisk konflikt, hvor mere end 100.000 paraguayanere og bolivianere døde i en krig, der var orkestreret af engelsk-hollandske finansinteresser, som søgte at få kontrol over begge landes olieressourcer. De to parter

hyldede begge nationers krigsofre ved at drøfte samarbejde om gensidig og regional udvikling, herunder opførelse af transkontinentale jernbaner, der for længst burde have været anlagt, og som forbinder sydamerikanske indre landsdele med Atlanterhavet og Stillehavet i samarbejde med deres naboer.

Der er et liv efter "The City" of London og Wall Streets død – og det vil være et langt bedre liv, end det vi udsættes for nu. Slut dig til os, og tag andre med for at komme i gang i denne weekend med at få arbejdet gjort.

En afkobling mellem de to systemer eller et nyt paradigme for menneskeheden?

Den 15. juni (EIRNS) – Der er to systemer, som verden står over for i dag; det ene forsøger at redde sin spekulationsboble på 2.000 billioner dollars på bekostning af reduktionen af den fysiske økonomi og forsørgelsen af størstedelen af planetens befolkning, om nødvendigt ved hjælp af krig; mens det andet søger samarbejde om store infrastruktur- og videnskabelige projekter for at øge produktiviteten for alle. Disse to systemer er i dag i færd med aktivt at blive afkoblet i krigslignende blokke, en bane, der fører til atomkrig og menneskehedens udslettelse, hvis den ikke forhindres.

Det første system greb i går til handling gennem den amerikanske centralbank, Federal Reserve, for forgæves at forsøge at bevare sig selv ved at hæve de amerikanske renter

kraftigt, et skridt som snart vil føre til yderligere sprængninger af Alting-boblen, herunder gæld i Den tredje Verden og relaterede derivater og meget muligt hele svindelen med kryptovalutaer. Dette systems aggressive sanktionspolitik over for Rusland, og krav om at alle europæiske nationer suspenderer al import af i særdeleshed russisk energi, har nu fået Letland til at slutte sig til Polen i den grusomme karavane retur til middelalderen, ved at tillade og opfordre sin befolkning til at samle buske og grene for at bruge det som brænde – da naturgas og olie ikke længere er tilgængeligt for dem.

Hvilke nationer vil følge efter? Tyskland, hvor hver sjette person nu springer over måltider, fordi inflationen har gjort det umuligt at købe mad? Storbritannien, hvor befolkningens disponible indkomst i år forventes at falde med den største nedgang siden midten af 1950'erne? Eller USA, som ikke er langt bagefter?

Tænk på konsekvenserne af at præsident Joe Biden sendte et brev til olieraffinaderier, hvori han argumenterede: "Jeg forstår, at mange faktorer har bidraget til de forretningsmæssige beslutninger om at reducere raffinaderikapaciteten, som blev truffet, før jeg tiltrådte. Men i en krigstid er det ikke acceptabelt, at raffinaderiernes avancer er langt over det normale niveau og overføres direkte til de amerikanske familier."

"I en tid med krig"? Er der nogen, der har undladt at informere USA's præsident eller dem, der har udarbejdet skrivelsen for ham, om, at Kongressen – den eneste magt, der ifølge forfatningen er bemyndiget til at gøre det – ikke på nuværende tidspunkt har erklæret krig?

Det andet system, der er centreret om alliancen mellem Kina og Rusland, iværksatte også foranstaltninger i går for at styrke det fælles samarbejde mellem de to nationer på både det økonomiske og det militære område, som det blev drøftet i en

telefonsamtale mellem præsident Putin og Xi. Det skete på den dag, hvor det internationale økonomiske forum i Skt. Petersborg indledte drøftelserne om alternativer til det bankerotte transatlantiske system.

Men hvis en krig mellem de to afkoblede systemer skal undgås, må det alternativ, der er under opbygning, omfatte et USA, der er radikalt omlagt i retning af det amerikanske systems politik, forbundet med Alexander Hamilton, Henry Carey og Lyndon LaRouche.

Det vil kort sagt være det koncept, der vil blive drøftet på Schiller Instituttets internationale konference den 18.-19. juni, og især på det første panel, "A Decoupling of the Two Systems or a New Paradigm for Humanity", som vil blive ledet af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche.

Som afslutning og for at tilskynde til deltagelse i den kommende konference, bringer vi her et uddrag af Henry Careys berømte bog fra 1851, *The Harmony of Interests*, fra 1851:

"Verden står over for to systemer... Det ene går ud på at tvinge Unionens landmænd og plantageejere til at fortsætte deres bidrag til støtte for Europas flåder og hære, fattiglemmer, adelige og regenter; det andet går ud på at sætte os i stand til at anvende de samme midler til moralsk og intellektuel forbedring af de suveræne i Amerika. Den ene ser på fortsættelsen af den usle frihandel, som benægter princippet om beskyttelse, men uddeler den som en skat, den anden på at udvide området for den legitime frie handel ved at etablere en perfekt beskyttelse...

"Den ene søger at svække "Hindoo" (inderne *-red.*) og sænke resten af verden til deres niveau; den anden på at hæve menneskets standard i hele verden til vores niveau. Den ene søger forarmelse, uvidenhed, affolkning og barbari; den anden søger at øge rigdom, komfort, intelligens, kombination af handling og civilisation. Den ene ser på universel krig, den

anden på universel fred. Det ene er det engelske system; det andet kan vi være stolte af at kalde det amerikanske system, for det er det eneste system, der nogensinde er blevet udtænkt for at FREMME og samtidig UDLIGNE menneskets vilkår i hele verden.

“Dette er den sande MISSION for folket i disse Forenede Stater.”